

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 1

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 8 lutego 2018 r. oskarżony Grzegorz Z. został skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności.

W dniu 1 sierpnia 2018 r. do Sądu Okręgowego w K. wpłynęły akta sprawy oskarżonego z apelacją oskarżonego. Grzegorz Z., nie miał w tej sprawie obrońcy i apelację sporządził osobiście. Zarzucając w niej zaskarżonemu wyrokowi „nadmierną surowość”, wniósł o jego zmianę poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary.

W dniu 10 sierpnia 2018 r. do Sądu Okręgowego w K. wpłynęło pismo oskarżonego. Grzegorz Z. informował w nim, że w związku z koniecznością odbycia kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej przez sąd niemiecki – chcąc uniknąć komplikacji związanych z ewentualnym poszukiwaniem go ENA – w dniu 30 lipca 2018 r. wyjechał z kraju i zgłosił się do odbycia kary w Niemczech. Odbywa ją w zakładzie karnym w Berlinie i wnosi o przesyłanie kierowanej do niego korespondencji na adres tego zakładu karnego.

Oceń znaczenie pisma oskarżonego. Przedstaw dalszy tok postępowania.

2. Janusz Z. – jako oskarżyciel subsydiarny – wniósł do Sądu Rejonowego w S. akt oskarżenia, zarzucając Rafałowi B. popełnienie przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Na rozprawie w dniu 2 sierpnia 2018 r., po przeprowadzeniu wszystkich zawnioskowanych przez strony dowodów, na pytanie Przewodniczącego – czy strony zgłaszają wnioski przed zamknięciem przewodu sądowego, reprezentujący Janusza Z. pełnomocnik oświadczył, iż oskarżyciel subsydiarny cofa wniesiony akt oskarżenia. Oskarżony oświadczył, że z uwagi wymowę przeprowadzonych dowodów nie jest zaskoczony wnioskiem oskarżyciela, ale nie wie jakie powinien zająć w tej kwestii stanowisko. Dodał, że na pewno będzie żądał od oskarżyciela kosztów procesu i odszkodowania za bezpodstawne oskarżenie.

Oceń zaistniałą sytuację.

3. Krzysztof J., ojciec skazanego Dawida J. (lat 17), skierował do Sądu Rejonowego w K. wniosek o odroczenie jego synowi kary 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności orzeczonej za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. na okres jednego roku. W uzasadnieniu wniosku podał, że Dawid J., w dniu 1 września 2018 r. rozpoczyna naukę w klasie maturalnej liceum ogólnokształcącego i z uwagi na maksymalny wymiar obowiązku wykonywania nieodpłatnej pracy (40 godzin w stosunku miesięcznym) nie będzie mógł pogodzić wykonywania kary nie tylko z przygotowaniem do matury, ale nawet z samym uczestnictwem w lekcjach szkolnych. Dodał, że wykonywanie kary syn rozpoczął w dniu 1 lipca 2018 r.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd? Czy wniosek jest zasadny?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 2

1. Bogdan K., w stosunku do którego Sąd Rejonowy w R. wszczął z urzędu postępowanie o wydanie wyroku łącznego, nie stawiał się na rozprawę wyznaczoną w tej sprawie na dzień 14 sierpnia 2018 r. i nie usprawiedliwił swojej nieobecności. Stwierdzając, że przesyłkę zawierającą zawiadomienie o terminie rozprawy, doręczono dorosłemu domownikowi – matce skazanego, sąd zdecydował o prowadzeniu postępowania pod jego nieobecność i wydał wyrok łączny. W apelacji od tego wyroku obrońca skazanego wniósł o jego uchylenie, podnosząc, że został on wydany z rażącym naruszeniem prawa. Na skutek działania sądu został bowiem pozbawiony możliwości prowadzenia obrony poprzez osobisty udział w rozprawie lub wcześniejsze ustanowienie adwokata. Wobec tego, że skazany został osadzony w zakładzie karnym w celu odbycia kary nie mógł odebrać osobiście zawiadomienia o terminie rozprawy, a matka wprawdzie odbiera jego korespondencję, ale jej nie czyta. Nie utrzymuje z nim kontaktu telefonicznego. Spotykają się co 2 miesiące – na widzeniach.

Oceń postępowanie sądu i zasadność zarzutu apelacji.

2. Wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2018 r., Sąd Rejonowy w B. umorzył warunkowo postępowanie przeciwko Aleksandrowi S. o czyn z art. 288 § 2 k.k. na okres próby 2 lat, orzekając wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 2000 zł. W dniu 20 sierpnia 2018 r. prokurator złożył w biurze podawczym Sądu Rejonowego w B. wniosek o uzupełnienie wyrok i orzeczenie przepadku służącej do popełnienia przestępstwa siekiery, która została zabezpieczona jako dowód rzeczowy. W tym samym dniu do Sądu wpłynął wniosek oskarżonego – „o uzasadnienie wyroku”.

Oceń zaistniałą sytuację. Wskaż dalszy tok postępowania.

3. Sąd Rejonowy w K., postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2018 r., zarządził Bartoszowi F., skazanemu za przestępstwo z art. 157 § 3 k.k., wykonanie warunkowo zawieszanej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem tego Sądu z dnia 5 stycznia 2018 r. W uzasadnieniu postanowienia wskazał, że skazany w rażący sposób lekceważy porządek prawny, o czym świadczy, że już w dniu 6 stycznia 2018 r. dopuścił się przestępstwa z art. 177 § 1 k.k., co do którego prawomocnym wyrokiem z dnia 15 maja 2018 r. warunkowo umorzono postępowanie na okres próby 2 lat. Zażalenie na to postanowienie złożył skazany, podnosząc, że jest ono dla niego krzywdzące, gdyż jego zachowanie nie odbiega od zachowania większości społeczeństwa.

Oceń zasadność zażalenia skazanego.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 3

1. W dniu 1 sierpnia 2018 r. prokurator przesłał do Sądu Rejonowego w P. akta postępowania przygotowawczego z zażaleniem pokrzywdzonego Ryszarda W. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.k., którego według zawiadomienia Ryszarda W. miał się dopuścić sędzia Jakub R. W dniu 7 sierpnia 2018 r. do Sądu Rejonowego w P. wpłynął wniosek pokrzywdzonego o „wyłączenie Sądu Rejonowego w P.” W uzasadnieniu wniosku pokrzywdzony podniósł, iż skoro Jakub R. jest sędzią tego Sądu, to oczywistym jest, że jego sprawa nie zostanie rozpoznana obiektywnie. Od 1 czerwca 2018 r. sędzia Jakub R. został delegowany na okres 6 miesięcy do orzekania w Sądzie Okręgowym w K.

Oceń zaistniałą sytuację.

2. W sprawie Pawła K., uniewinnionego od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 200 § 1 k.k. prokurator wniósł apelację. Zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego, zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych, który mógł mieć wpływ na jego treść, wyrażający się w błędnej ocenie materiału dowodowego, konsekwencją czego było uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, podczas gdy prawidłowa analiza całości zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zeznań pokrzywdzonej prowadzi do wniosku, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanego przestępstwa. Sąd odwoławczy, uznając zasadność zarzutu apelacji, uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania. Skargę na ten wyrok złożył obrońca oskarżonego, wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i utrzymanie w mocy orzeczenia sądu pierwszej instancji. Skarżący podniósł, że wbrew stanowisku sądu odwoławczego, dokonana przez sąd rejonowy ocena materiału dowodowego spełnia standardy określone w art. 7 k.p.k.

Czy skarga jest zasadna?

3. Postanowieniem Sądu Rejonowego w K. z dnia 1 sierpnia 2017 r. odroczonej skazanej Angelice B. wykonanie kary 3 lat pozbawienia wolności na okres 6 miesięcy – tj. do 1 lutego 2018 r. W dniu 13 lutego 2018 r. skazana złożyła wniosek o udzielenie jej dalszej przerwy na okres kolejnych 6 miesięcy z uwagi na trudną sytuację życiową. W uzasadnieniu podniosła, że jest matką sześciorga dzieci w wieku 17, 15, 13, 11, 10, 7 lat. Mąż, pracując jako „budowlaniec”, nie jest w stanie zapewnić im właściwej opieki – większość dnia przebywa poza domem, nie potrafi gotować, prac, wyprawić dzieci do szkoły. Na posiedzeniu w dniu 1 marca 2018r. Sąd uwzględnił wniosek skazanej i odroczył jej wykonanie kary pozbawienia wolności na okres dalszych 6 miesięcy – tj. do dnia 1 września 2018 r. Postanowienie zaskarżone zostało zażaleniem prokuratora, który podniósł brak podstaw do udzielenia skazanej odroczenia wykonania kary.

Oceń prawidłowość rozstrzygnięcia sądu i zasadność zażalenia prokuratora.

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 4

1. Do Sądu Rejonowego w O. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Władysławowi P. o czyn z art. 177 § 2 k.k. Oskarżony jest strażakiem ochotnikiem, a zarzucany mu czyn miał polegać na spowodowaniu wypadku drogowego, w wyniku którego śmierć poniosły dwie osoby – kierowca i pasażer samochodu osobowego. Zapoznając się z aktami sprawy, sędzia referent stwierdził, że dołączono do nich pismo Prezesa Ochotniczej Straży Pożarnej w K., który działając w jej imieniu zgłosił swój udział w postępowaniu. W uzasadnieniu zgłoszenia Prezes OSP w K. podniósł, że oskarżony jest wieloletnim, zasłużonym strażakiem, niosącym ludziom pomoc z narażeniem własnego życia, a udział przedstawiciela organizacji społecznej, do której należy, będzie dla niego znaczącym wsparciem w sytuacji, w której się znalazł. Wypadek, w którym oskarżony uczestniczył, kierując pojazdem uprzywilejowanym, wydarzył się w trakcie akcji ratowniczej. Stąd też, rozstrzygnięcie sprawy Władysława P. ma nie tylko znaczenie dla samego oskarżonego, ale wszystkich strażaków, gdyż będzie wyznaczało standardy ich postępowania w trakcie akcji ratowniczych.

Oceń zaistniałą sytuację wywołaną w/w pismem.

2. W sprawie Piotra M., oskarżonego o przestępstwo z art. 284 § 3 k.k. prokurator skierował do sądu wniosek o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary 20 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda oraz obciążenie go kosztami postępowania. Jeszcze przed wyznaczeniem posiedzenia w tej sprawie do sądu wpłynęło pismo pokrzywdzonego, który oświadczył, iż wobec zaproponowana przez prokuratora zbyt niskiej kary i „zapomnienia” o wyrządzonej szkodzie, sprzeciwia się wydaniu wyroku. W tej sytuacji przewodniczący skierował sprawę na posiedzenie w celu wydania wyroku nakazowego. Wydany w tym trybie wyrokiem sąd uznał oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu i wymierzył mu karę 40 stawek dziennych grzywny po 10 zł oraz orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 620 zł z ustawowymi odsetkami od dnia prawomocności wyroku nakazowego.

Oceń zaistniałą sytuację.

3. W sprawie skazanego Olafa G. kurator złożył do sądu wniosek o zarządzenie wykonania warunkowo zawieszanej kary. Po zawiadomieniu o terminie posiedzenia, skazany, który jak się okazało został tymczasowo aresztowany w toczącym się przeciwko niemu śledztwie, wniósł o doprowadzenie go na posiedzenie sądu.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy wniosek skazanego jest dla sądu wiążący?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 5

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. skazano Roberta K. za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku złożył obrońca oskarżonego (z wyboru), wskazując, iż dotyczy on całości rozstrzygnięcia. Wniosek taki złożył również sam oskarżony – wnosząc o sporządzenie uzasadnienia w zakresie orzeczenia o karze. Już po sporządzeniu uzasadnia wyroku, w dniu, w którym odnotowano zwrócenie przez sędziego akt sprawy, obrońca oskarżonego złożył w biurze podawczym Sądu Rejonowego w K. pismo zawierające oświadczenie, że „w imieniu oskarżonego cofa oba wnioski o uzasadnienie.

Oceń skuteczność oświadczenia obrońcy oskarżonego. Jakie czynności podejmie w tej sprawie sąd?

2. Subsidiarnym aktem oskarżenia Jacek K. został oskarżony o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. Wobec tego, że oskarżony nie odebrał zawiadomienia o pierwszym terminie rozprawy – przesyłka kierowana adres zamieszkania oskarżonego wróciła z adnotacją „adresat nieznan” sąd postanowił doręczyć ponownie oskarżonemu wezwanie za pośrednictwem Policji, zwracając się, aby w przypadku niemożliwości doręczenia zawiadomienia ustalić w drodze wywiadu środowiskowego aktualne miejsce pobytu oskarżonego. Na kolejnej rozprawie przewodniczący ujawnił pismo Policji. Wynikało z niego, że zdołano ustalić, iż oskarżony rzeczywiście nie przebywa w miejscu zamieszkania, gdyż od ok. 6 miesięcy, razem z żoną i dwójką dzieci wyjechali na stałe do Anglii. Zamieszkują w Newcastle, gdzie oskarżony i jego żona pracują. W tej sytuacji przewodniczący zasygnalizował potrzebę rozważenia zawieszenia postępowania. Oskarżyciel sprzeciwił się zawieszeniu postępowania, podnosząc, że nie ma ku temu podstaw. Stwierdził, że skoro miejsce pobytu oskarżonego jest znane, składa wniosek o zastosowanie wobec niego instytucji Europejskiego Nakazu Aresztowania.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić Sąd i dlaczego?

3. Pismem z dnia 16 sierpnia 2018 r. skazana Ramona S. zwróciła się do Sądu Okręgowego w K. – „Wydział Penitencjarny” z wnioskiem o warunkowe zawieszenie na okres próby 5 lat wykonania reszty kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 25 czerwca 2015 r. za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. W uzasadnieniu wniosku podała, że z uwagi na urodzenie dziecka korzystała z odroczenia kary w okresie od 10 lipca 2015 r. do 10 lipca 2018 r. Macierzyństwo wiele zmieniło w jej życiu i nie chciałaby zostawiać córki, która dopiero skończyła 3 lata z obcymi ludźmi. Ponadto, z uwagi na stosowane wobec niej przez 6 miesięcy tymczasowe aresztowanie (zaliczone na poczet kary) poznała smak więziennego życia i w znacznej mierze odpokutowała swoją winę.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy zachodzą warunki do uwzględnienia wniosku skazanej?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 6

1. Do Sądu Rejonowego w K. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Januszowi S. (ordynatorowi oddziału szpitala specjalistycznego, któremu zarzucono popełnienie 50 przestępstw polegających na przyjmowaniu korzyści majątkowych w zamian za wystawianie poświadczających nieprawdę zwolnień lekarskich) i trzydziestu innym oskarżonym, którym zarzucono popełnienie łącznie 50 przestępstw (wręczanie korzyści majątkowych w zamian na wystawianie, poświadczających nieprawdę zwolnień lekarskich). Sąd Rejonowy, powołując się na to, że Janusz S. jest osobą powszechnie znaną w lokalnym środowisku, a sprawa jest wyjątkowa obszerna - 31 oskarżonych, 62 świadków, 80 tomów akt, zwrócił się do Sądu Apelacyjnego w K. o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. Postanowieniem z dnia 10 lipca 2018 r. Sąd Apelacyjny nie uwzględnił wniosku, stwierdzając brak przesłanek uprawniających do odstąpienia od właściwości rzeczowej Sądu Rejonowego w K. Po zwrocie akt sprawy – prezes skierował sprawę do rozpoznania na rozprawę w składzie jednego sędziego. Na rozprawie w dniu 31 sierpnia 2018 r., przed otwarciem przewodu sądowego, sąd postanowił, z uwagi na zawiłość sprawy, rozpoznać ją w składzie trzech sędziów.

Oceń zasadność decyzji Sądu Apelacyjnego oraz prawidłowość postanowienia wydanego przez Sąd Rejonowy na rozprawie.

2. Oskarżyciel prywatny Jan C. oskarżył Józefa O. o przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. popełnione w dniu 31 grudnia 2017 r. Na posiedzenie pojednawcze w dniu 31 lipca 2018 r. nie stawił się ani Jan C., ani Józef O. Po ustaleniu, że zostali oni prawidłowo zawiadomieni o terminie posiedzenia, sędzia wyznaczony do przeprowadzenia postępowania pojednawczego wydał zarządzenie o umorzeniu postępowania, polecając powiadomić strony o umorzeniu postępowania z powodu odstąpienia oskarżyciela prywatnego od oskarżenia. W dniu 31 sierpnia 2018 r. Jan C. złożył tożsamy z poprzednim prywatny akt oskarżenia. W dołączonym do niego piśmie wyjaśniał, iż jego wcześniejsza rezygnacja w udziału w posiedzeniu przygotowawczym wynikała z zapewnień oskarżonego o wypłaceniu mu zadośćuczynienia w kwocie 2000 zł. Po uzyskaniu informacji o umorzeniu postępowania oskarżony zmienił swoją postawę, oświadczając, że „zartował”, a gdyby miał rzeczywiście zamiar wypłacenia oskarżycielowi pieniędzy, to zobowiązałby się na piśmie. Sprawa trafiła do referatu tego samego sędziego, który prowadził postępowanie pojednawcze i umorzył postępowanie. Po zapoznaniu się treścią aktu oskarżenia, sędzia skierował sprawę na posiedzenie celem rozważenia umorzenia postępowania z powodu *res iudicata*.

Oceń zaistniałą sytuację. Jaką decyzję podejmie sąd?

3. Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w B. Zbigniew M. został skazany za przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. Wyrok uprawomocnił się, gdyż żadna ze stron nie złożyła sprzeciwu. Kierując sprawę do wykonania, przewodniczący zauważył, że w wyroku nie określono miesięcznego wymiaru pracy. W tym stanie rzeczy wydał zarządzenie o przedstawieniu sprawy sędziemu referentowi, celem rozstrzygnięcia wątpliwości co do wykonania wyroku nakazowego. Sędzia skierował sprawę na posiedzenie, na którym sąd wydał postanowienie. Stwierdził w nim, że skazany powinien wykonywać wskazaną w wyroku nakazowym pracę w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. W uzasadnieniu wskazał, że wobec niezaskarżenia wyroku na niekorzyść skazanego i braku jego uzasadnienia, dopuszczalnym jest wyłącznie przyjęcie, że nałożono na niego obowiązek pracy w minimalnym wymiarze.

Oceń zaistniałą sytuację.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 7

1. Władysław K. – prezes firmy przetwórczej „Owoce” S.A. został oskarżony o przestępstwo z art. 218 § 1 k.k. popełnione na szkodę zatrudnionej w przedsiębiorstwie Haliny P. Na rozprawie, pełnomocnik Haliny P. – oskarżycielki posiłkowej wniósł o przeprowadzenie dowodu z nagrań, które Halina P. zarejestrowała, korzystając z jednej z funkcji telefonu komórkowego. Znajdował się on w torebce, którą z uwagi zdenerwowanie, z jakim wychodziła z rozmowy z prezesem, przypadkowo pozostawiła w jego gabinecie. Z nagrania wynikało, że po opuszczeniu gabinetu, Władysław K., rozmawiając ze swoim zastępcą, określał oskarżycielkę słowami wulgarnymi, a także twierdził, że „trzeba ją tak przycisnąć i przygotować jej takie atrakcje w pracy, aby przyszła się prosić o zwolnienie za porozumieniem stron”. Obrońca oskarżonego, odnosząc się do wniosku pełnomocnika Haliny P. wniósł o jego oddalenie. Stwierdził bowiem, że oskarżycielka, uzyskując dostęp do informacji, które nie były dla niej przeznaczone, popełniła przestępstwo i dlatego zawnioskowane nagranie nie może zostać wykorzystane w procesie karnym. Co więcej prowadzenie podsłuchów jest odpowiednio uregulowane w przepisach procesowych, które nie mają zastosowania do działań „detektywistycznych” Haliny P.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy sąd może uwzględnić wniosek pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej?

2. W stosunku do Roberta S. oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k., zastosowano tymczasowe aresztowanie. Podstawą stosowania tego środka zapobiegawczego była obawa mactwa (pokrzywdzoną była żona oskarżonego, a świadkami ich małoletnie dzieci). Wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2018 r. Sąd Rejonowy w K. skazał Roberta S. za zarzucane mu przestępstwo, wymierzając mu karę 3 lat pozbawienia wolności. Jednocześnie, powołując się wyłącznie na grożącą oskarżonemu surową karę, przedłużył stosowanie tymczasowego aresztowania na okres dalszych 3 miesięcy – tj. do 11 listopada 2018 r. Postanowienie zaskarżył oskarżony, podnosząc, że 15 października 2018 r. okres aresztowania przekroczy 2 lata, co sprawia, że Sąd Rejonowy nie był kompetentny do przedłużania aresztu. Ponadto, niedopuszczalnym było zmienianie podstawy tymczasowego aresztowania. Dodał również, że dalsze stosowanie tego środka doprowadzi w gruncie rzeczy do bezprawnego pozbawienia go prawa do skorzystania z warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Czy zażalenie oskarżonego jest zasadne?

3. W dniu 1 sierpnia 2018 r. do Sądu Okręgowego w K. wpłynął, nadany w dniu 1 lipca 2018 r. listem zwykłym, wniosek Grzegorza K. o odroczenie wykonania kary. Skazany podnosił w nim, że jego żona znajduje się w zaawansowanym stadium choroby nowotworowej i wymaga jego opieki. Dodał również, że posiada na utrzymaniu dwie córki w wieku 11 i 13 lat, które po śmierci matki zostaną same. Przed przedstawieniem pisma skazanego przewodniczącemu wydziału ustalono, że na polecenie sądu skazanego doprowadzono do zakładu karnego i w dniu 20 lipca 2018 r. rozpoczął odbywać karę 3 lat pozbawienia wolności – orzeczoną za przestępstwo z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oceń zaistniałą sytuację. Jaka decyzję podejmie sąd?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 8

1. Przed Sądem Rejonowym w B. toczy się postępowanie w sprawie Piotra W., którego oskarżono o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. popełnione na szkodę Pawła W. – brata oskarżonego. Oskarżony – tak w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień. Paweł W., który był w tej sprawie jedynym zawnioskowanym w akcie oskarżenia świadkiem, oświadczył, iż korzysta z prawa odmowy zeznań. W tej sytuacji prokurator wniosł o zwolnienie Konrada K. – lekarza Pogotowia Ratunkowego, który udzielał Pawłowi W. pierwszej pomocy – z tajemnicy lekarskiej i dopuszczenie dowodu z jego zeznań na okoliczność informacji uzyskanych od pokrzywdzonego w trakcie wywiadu lekarskiego. Obrońca oskarżonego wniosł o oddalenie wniosku prokuratora, jako zmierzającego do obejścia zakazu dowodowego wynikającego ze skorzystania przez Pawła W. z prawa odmowy zeznań.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak sąd rozstrzygnie wniosek prokuratora?

2. Skazany Piotr M. odbywa karę łączną 15 lat pozbawienia wolności (koniec kary przypada na dzień 2 lipca 2025 r.), orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 października 2017 r. w miejsce kar wymierzonych wyrokami:

- Sądu Okręgowego w K. z dnia 8.04.2013 r., którym został skazany za przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. popełnione w dniu 8.03.2010 r. (II K 29/11) na karę 15 lat pozbawienia wolności,
- Sądu Rejonowego w B. z dnia 10.01.2015 r., którym został skazany za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 1.10.2010 r. (VII K 13/15) na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W dniu 31 sierpnia 2018 r. Piotr M. skierował do Sądu Rejonowego w B. wniosek o wydanie nowego wyroku łącznego, uwzględniającego również wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 20.04.2017 r. (III K 28/15), którym został skazany prawomocnie na karę 3 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 12.03. 2013 r.

Przedstaw tok postępowania wywołanego wnioskiem skazanego. Zaproponuj rozstrzygnięcie i uzasadnij je.

3. Rozpoznając sprawę nieletniego Patryka K. (lat 16) – sprawcy czynu karalnego z art. 197 § 1 k.k., sąd rodzinny, na podstawie obserwacji zachowania nieletniego i informacji uzyskanych ze szkoły, do której uczęszczał Patryk K., powziął wątpliwości co do stanu jego zdrowia psychicznego. W związku z tym dopuścił dowód z opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. Ci po zbadaniu nieletniego stwierdzili, że z uwagi na zaburzenia psychiczne i stopień upośledzenia umysłowego Patryk K. nie mógł rozpoznać znaczenia swojego czynu i pokierować swoim zachowaniem. Zachodzi też duże prawdopodobieństwo podejmowania przez niego podobnych zachowań w przyszłości.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak w tym stanie rzeczy powinien postąpić sąd rodzinny.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 9

1. W stosunku do Albina K., oskarżonego o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k., Sąd Rejonowy w O. umorzył warunkowo postępowanie na okres próby 2 lat. Apelację od wydanego w tej sprawie wyroku wywiódł jedynie oskarżyciel posiłkowy. Zaskarżając go na niekorzyść oskarżonego zarzucił mu brak rozstrzygnięcia o naprawieniu szkody, mimo iż oskarżyciel wnosił o nałożenie na oskarżonego takiego obowiązku. Sąd odwoławczy, nie wdając się w ocenę zasadności apelacji oskarżyciela posiłkowego uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w O. do ponownego rozpoznania. Stwierdził bowiem, że wyrok sądu pierwszej instancji nie został podpisany przez sędziego. Rozpoznając ponownie sprawę, Sąd Rejonowy uznał, że okoliczności czynu oskarżonego, znaczny stopień zawinienia i społeczna szkodliwość czynu sprzeciwiają się warunkowemu umorzeniu postępowania. Dlatego też, uznając Albina K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Zobowiązał też oskarżonego do naprawienia szkody.

Czy w zaistniałej sytuacji, wydanie takiego wyroku było dopuszczalne?

2. Krzysztof J. został oskarżony o popełnienie trzech przestępstw z art. 200 § 1 k.k. W trakcie przewodu sądowego, po odtworzeniu zapisu obrazu i dźwięku z przesłuchania trzech pokrzywdzonych w wieku 13 lat, oskarżony złożył wniosek o wyłączenie sędziego przewodniczącego. W uzasadnieniu wniosku podniósł, że dopiero odtworzenie nagrania z przesłuchania pokrzywdzonych uświadomiło mu, że orzekający w sprawie sędzia podlega wyłączeniu z urzędu. Zauważył bowiem, że sędzia, przesłuchując jako sąd pokrzywdzonych i świadka, przeprowadził w postępowaniu przygotowawczym więcej czynności dowodowych niż prokurator. Co więcej, zarejestrowany sposób prowadzenia przesłuchania, cechujący się - zdaniem oskarżonego - zadawaniem pytań sugerujących odpowiedzi, świadczy o tym, że sędzia jest uprzedzony do sprawy i ma wyrobione zdanie na temat jego winy.

Oceń zasadność wniosku oskarżonego. Czy, a jeżeli tak, to jakie czynności powinien podjąć w tej sytuacji sędzia i sąd?

3. Rafał Ś., skazany na karę 3 lat pozbawienia wolności, od 1 września 2017 r. korzystał z rocznego okresu odroczenia wykonania kary, udzielonej mu ze względu na konieczność sprawowania opieki nad obłożnie chorą matką. W dniu 5 września 2018 r. Rafał Ś. skierował do Sądu Rejonowego w K. wniosek o bezterminowe odroczenie wykonania kary. W uzasadnieniu podniósł, że stan matki nie uległ poprawie, a on sam rozpoczął leczenie psychiatryczne w związku z rozpoznaniem choroby afektywnej dwubiegunowej, która według uzyskanej przez niego wiedzy jest nieuleczalna. Do wniosku dołączył dokumentację lekarską dotyczącą stanu zdrowia matki i swojego leczenia w Poradni Zdrowia Psychicznego.

Oceń zasadność wniosku skazanego. Jak w tej sytuacji powinien postąpić Sąd?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 10

1. W sprawie Włodzimierza R., oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 207 § k.k., sąd na wniosek pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej dopuścił dowód z zeznań Zofii R. (lat 14) – córki oskarżonego. Zofia R. stawiała się w sądzie, oświadczyła, że nie korzysta z prawa odmowy zeznań i złożyła obszernie zeznania. Z uzasadnienia wyroku, którym skazano Włodzimierza R. za zarzucane mu przestępstwo, wynikało, że zeznania Zofii R. stanowiły istotny dowód winy oskarżonego. W apelacji wywiedzionej przez obrońcę oskarżonego zarzucono sądowi pierwszej instancji obrazę prawa procesowego, której konsekwencją było dokonanie błędnych ustaleń faktycznych. Skarżący podniósł, że małoletnia Zofia R. nie mogła samodzielnie decydować o tym, czy skorzysta z prawa odmowy zeznań, powinna być przesłuchiwana w odpowiednim trybie, na posiedzeniu, pod nieobecność oskarżycielki posiłkowej wywierającej presję na świadka. Ponadto Zofia R., jako nieletnia, powinna być przesłuchiwana z udziałem biegłego psychologa.

Oceń zasadność zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego.

2. Mariusz C. został oskarżony o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. Orzekając w jego sprawie, Sąd Rejonowy w B., wyrokiem z dnia 15 marca 2018 r., uznał go za winnego przestępstwa z art. 278 § 1 i 3 k.k. i wymierzył mu karę 30 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda. Wyrok ten zaskarżony został przez prokuratora, który zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że to nie oskarżony rozbił szybę w witrynie wystawowej sklepu pokrzywdzonego. Stawiając ten zarzut, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i wymierzenie mu kary 3 lat pozbawienia wolności. Sąd odwoławczy, rozpoznając sprawę, doszedł do przekonania, że zarzut apelacji prokuratora nie jest zasadny. Nie budziło jednak jego wątpliwości, że kara wymierzona oskarżonemu przez sąd pierwszej instancji jest rażąco łagodna – w ocenie sądu odwoławczego powinna ona oscylować w granicach roku bezwzględnego pozbawienia wolności. Tym bardziej, iż uszło uwagi sądu pierwszej instancji, że przypisanego mu przestępstwa, oskarżony dopuścił się w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd odwoławczy? Czy i jakich zmian może dokonać w zaskarżonym wyroku?

3. W związku z zajściami, do jakich doszło z udziałem pseudokibiców po meczu piłkarskim, Policja zatrzymała Denisa J. (lat 22) i Kacpra B. (lat 16). Z nagrań dokonywanych policyjną kamerą wynikało, że zatrzymani byli jednymi z najbardziej aktywnych uczestników tych zajęć i to oni brali udział w pobiciu Jacka S., który na skutek odniesionych obrażeń zmarł. W ocenie prokuratora prowadzącego śledztwo, okoliczności czynu zatrzymanych przemawiały za łącznym prowadzeniem sprawy wobec Denisa J. i Kacpra B. Po przedstawieniu im zarzutów i przesłuchaniu w charakterze podejrzanych, prokurator skierował do sądu rejonowego wnioski o zastosowanie wobec nich tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy.

Który sąd będzie właściwy do rozpoznania wniosku dotyczącego Kacpra B.? Czy będzie mógł uwzględnić wniosek prokuratora?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 11

1. Janusz G. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 200 § 1 k.k. W związku z powziętymi wątpliwościami co do jego poczytalności sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów. Wynikało z niej, że oskarżony w chwili czynu miał zniesioną poczytalność i zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że w przyszłości dopuści się tego samego rodzaju czynów zabronionych, jak ten, który został mu zarzucony. Po ujawnieniu treści opinii, prokurator biorący udział w rozprawie wniósł o zastosowanie wobec oskarżonego tymczasowego aresztowania. Obrońca sprzeciwił się wnioskowi prokuratora. Podniósł, że oskarżony wymaga specjalistycznego leczenia psychiatrycznego, a ponadto nic nie wskazuje na to, aby stosowany dotychczas środek zapobiegawczy w postaci dozoru Policji nie spełniał swojej roli w zabezpieczeniu prawidłowego toku postępowania.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy i w jaki sposób sąd powinien odnieść się procesowo do wniosku prokuratora?

2. Robert S. został oskarżony o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie, po przesłuchaniu kolejnych świadków, którzy zmieniali swoje zeznania z postępowania przygotowawczego, zasłaniając się niepamięcią lub podnosząc wymuszanie na nich zeznań przez policjantów, oskarżyciel posiłkowy wniósł o przesłuchanie w „charakterze świadka incognito” osoby, która mieszka w bloku położonym na przeciwko miejsca, gdzie został pobity przez oskarżonego. Widziała ona całe zdarzenie, ale z uwagi na to, że boi się zemsty Roberta S., o którym powszechnie wiadomo, że ma powiązania z grupami przestępczymi, nie chce ujawniać swoich danych osobowych.

Czy wniosek oskarżyciela posiłkowego może zostać uwzględniony? Jeżeli tak, to w jaki sposób wnioskowany świadek zostanie przesłuchany?

3. Urząd Skarbowy w B. oskarżył Igora M. o popełnienie dwóch wykroczeń skarbowych z art. 62 § 4 i § 5 k.k.s. Wobec niestawiennictwa oskarżonego, który został zawiadomiony o terminie rozprawy i nie usprawiedliwił swojej nieobecności, sąd rejonowy na podstawie art. 71 § 4 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia postanowił rozpoznać sprawę zaocznie. Po przeprowadzeniu dowodów i zamknięciu przewodu sądowego, wyrokiem zaocznym uznał obwinionego Igora M. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, to jest dwóch wykroczeń z art. 62 § 4 i 5 k.k.s. i za czyny te, na podstawie art. 62 § 4 i 5 k.k.s. w zw. z art. 50 k.k.s. wymierzył mu łącznie karę grzywny w wysokości 300 zł.

Oceń prawidłowość postępowania sądu.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 12

1. Janusz S., który został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 2 lat. Sędzia referent skierował sprawę na posiedzenie, powiadamiając o terminie oskarżonego, jego obrońcę, pokrzywdzonego oraz prokuratora. Na posiedzeniu, na które nie stawił się nikt i nie wpłynęło też żadne pismo zawierające stanowisko pokrzywdzonego oraz prokuratora, sąd, uwzględniając wniosek, uznał oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu, za który wymierzył mu zaproponowaną przez niego karę. Wyrok doręczono wszystkim podmiotom zawiadomionym o posiedzeniu. Apelacje od tego wyroku złożyli prokurator oraz pokrzywdzony. Prokurator, zarzucając wyrokowi rażącą niewspółmierność kary, wniósł o jego zmianę poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Pokrzywdzony, który nie składał wniosku o naprawienie szkody, zaskarżając wyrok – jako rażąco niesprawiedliwy, gdyż wydany bez zwrócenia uwagi na to, że oskarżony wyrządził mu szkodę i jej nie naprawił, wniósł o zmianę wyroku poprzez zasądzenie od Janusza S. na rzecz pokrzywdzonego odszkodowania w kwocie 5000 zł.

Oceń zaistniałą sytuację. Wskaż dalszy tok postępowania.

2. Przed Sądem Rejonowym w Przemyślu toczy się postępowanie w sprawie Wacława K. oskarżonego o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. Na pierwszą wyznaczoną w tej sprawie rozprawę nie stawił się oskarżony. Przewodniczący ujawnił pismo, które Wacław K. skierował do Sądu. Podniósł w nim, że w wypadku drogowym, który jest przedmiotem postępowania doznał poważnych obrażeń. Wobec tego, że porusza się na wózku i musi korzystać z opieki innych osób, był zmuszony przeprowadzić się do córki mieszkającej w Świnoujściu i nie ma możliwości stawienia się na rozprawę. W tej sytuacji wnosi o odczytanie swoich wyjaśnień, które sporządził w formie pisemnej i przesłał do Sądu. Zawarł w nich wszystko co ma do powiedzenia w związku z wypadkiem. Jeżeli w ocenie Sądu jest to niewystarczające, to sugeruje przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świnoujściu albo o przesłuchanie go w drodze „video – konferencji”. Obecny na rozprawie prokurator oświadczył, że w sytuacji gdy pokrzywdzony, wszyscy świadkowie (9 osób) i biegły zamieszkują w Przemyślu nie widzi podstaw do przekazania sprawy innemu sądowi. Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowy oświadczył, że z uwagi na to, iż oskarżony nie przyznaje się do przestępstwa, a pokrzywdzony chce mu zadać kilka pytań, zasadnym byłoby, aby Wacław K. uczestniczył w rozprawie.

Oceń zaistniałą sytuację. Jaka decyzję powinien podjąć sąd?

3. Postanowieniem Sądu Rejonowego w O. zarządzono Anicie S. wykonanie warunkowo zawieszanej kary 1 roku pozbawienia wolności, orzeczonej za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. (skazana uchylała się od uiszczenia grzywny). Po wezwaniu do odbycia kary, Anita S. zwróciła się do Sądu Rejonowego w O. o udzielenie zgody na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego. W uzasadnieniu podniosła, że jest w 3 miesiącu ciąży i „chciałaby urodzić dziecko w normalnych warunkach”. Do wniosku dołączyła pisemną zgodę konkubenta, z którym wspólnie zamieszkuje.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy wniosek skazanej może zostać uwzględniony?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 13

1. Rafał P., Andrzej S. oraz Piotr M. zostali oskarżeni o popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Wobec tego, że w stosunku do Rafała P. stosowane jest w tej sprawie tymczasowe aresztowanie, Andrzej S. odbywa karę pozbawienia wolności, a Piotr M. jest aresztowany w innej sprawie, przewodniczący, wydając zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy zarządził ich doprowadzenie na rozprawę. Na wyznaczoną rozprawę nie został doprowadzony jednak żaden z oskarżonych. Przewodniczący stwierdził, że zgodnie z uzyskanymi przez sąd informacjami:

- Piotr M. odmówił opuszczenia celi, oświadczając, że nie otrzymał wcześniej zawiadomienia o terminie rozprawy,
- Andrzej S. w dniu poprzedzającym doprowadzenie samowolnie oddalił się miejsca wykonywania pracy i nie został jeszcze zatrzymany,
- Rafał P. w związku z dokonaniem samouszkodzenia został umieszczony w oddziale szpitalnym aresztu śledczego – przewidywany czas leczenia wynosi ok. 2 miesiącey.

Oceń zaistniałą sytuację. Jaka decyzję podejmie sąd?

2. Prokurator skierował do Sądu Rejonowego w K. akt oskarżenia przeciwko Alicji B., której zarzucił popełnienie przestępstwa z art. 270 § 1 k.k., polegającego na tym, że w dniu 1 sierpnia 2017r., w pociągu EIP nr 2516, podczas kontroli biletów posłużyła się jako autentycznym dokumentem uprawniającym do ulgowych przejazdów przerobioną przez siebie legitymacją szkolną nr 96, wydaną przez Liceum Ogólnokształcące w R.

Na pierwszą wyznaczoną w tej sprawie rozprawę stawił się dyrektor tej szkoły, którą w akcie oskarżenia prokurator wskazał jako pokrzywdzonego i oświadczył, że LO w R. będzie brało udział w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd.

3. Robert G. został prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym. Wykonywanie tej kary rozpoczął w dniu 10 lipca 2018 r. W dniu 23 sierpnia 2018 r. kurator zawodowy kontrolujący wykonywanie kary ograniczenia wolności powiadomił sąd, że skazany w okresie od 10 lipca do 14 sierpnia 2018 r. przepracował łącznie 47 godzin. W dniu 15 sierpnia 2018 r., skacząc do wody na niestrzeżonym kąpielisku doznał urazu kręgosłupa. Według wstępnych informacji leczenie Roberta G. potrwa co najmniej rok i w tym czasie nie będzie zdolny do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 14

1. W sprawie Janusza K., który został oskarżony o to, że w okresie od lipca 2013 r. do grudnia 2014 r. znęcał się fizycznie nad żoną Aldoną K. i synem Alanem K. – tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k., sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że w okresie od lipca 2013 r. do września 2015 r. znęcał się fizycznie i psychicznie nad żoną Aldoną K. i małoletnimi dziećmi – Alanem K. i Angeliką K. Apelację od tego wyroku złożył obrońca oskarżonego. Formułując zarzut braku uprzedzenia stron o możliwości dokonania istotnej zmiany opisu czynu, co uniemożliwiło oskarżonemu realizowanie prawa do obrony, poprzez przedstawienie dowodów wykazujących, że nie dopuścił się przypisanego mu przestępstwa w zakresie wykraczającym poza ramy aktu oskarżenia, apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Ocen zasadność apelacji obrońcy.

2. Wobec Jacka G. i Rafała S., oskarżonych o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., stosowane są środki zapobiegawcze. Zostały one zastosowane na etapie postępowania przygotowawczego – w dniu 12 lutego 2018 r. Jacek G. został tymczasowo aresztowany, a stosowany wobec niego środek zapobiegawczy był systematycznie przedłużany – ostatni raz postanowieniem z dnia 3 września 2018 r. na czas do dnia 3 grudnia 2018 r. W stosunku do Rafała S. stosowany jest dozór Policji i poręczenie osobiste Leszka S. – osoby godnej zaufania. W dniu 11 września 2018 r. prokurator skierował przeciwko oskarżonym akt oskarżenia do Sądu Rejonowego w S. W dniu 13 września 2018 r. do sądu wpłynęły wnioski: Jacka G. o zmianę tymczasowego aresztowania na dozór Policji oraz Leszka S. o zwolnienie go z obowiązków poręczającego. W tym samym dniu prezes sądu dokonał wstępnej kontroli aktu oskarżenia i zwrócił go prokuratorowi celem uzupełnienia braków w terminie 7 dni.

Kto i w jakim trybie odniesie się do kwestii, których dotyczą złożone wnioski?

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w G. obwiniony Wojciech C. został ukarany za wykroczenie z art. 124 § 1 k.w. grzywną w wysokości 500 zł. Apelację od tego wyroku wniósł obwiniony domagając się złagodzenia orzeczonej kary. Na rozprawę odwoławczą stawiał się obrońca ustanowiony przez obwinionego dopiero na etapie postępowania odwoławczego. Obrońca oświadczył, że popiera apelację obwinionego, ale wnosi o wydanie orzeczenia kasatoryjnego, gdyż w sprawie występują podstawy do uchylenia wyroku niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów. Zaskarżony wyrok został wydany przez sędziego, który nie był obecny na całej rozprawie. Z zapisów w protokołach rozpraw wynika bowiem, że inny sędzia otwierał przewód sądowy i przesłuchiwał obwinionego, a inny zamykał odroczoną rozprawę i wydawał wyrok.

Oceń zasadność wniosku obrońcy.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 15

1. Ilona K. została oskarżona o popełnienie przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. W trakcie procesu – po złożeniu wyjaśnień przez oskarżoną i przesłuchaniu świadków – sąd okręgowy, przed którym toczy się postępowanie, doszedł do przekonania, że zebrane dowody nie dają podstaw do przypisania oskarżonej zbrodni rozboju. Pozwalają na potraktowanie czynu oskarżonej jedynie w kategoriach „zwykłej kradzieży”, którą z uwagi na wartość skradzionych rzeczy należałoby zakwalifikować z art. 119 § 1 k.w.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić sąd?

2. W sprawie Grzegorza S., oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 k.k., sąd rejonowy, przyjmując, że czyn oskarżonego stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.k., ukarał go grzywną w wysokości 200 zł. Wyrok został zaskarżony wyłącznie przez oskarżonego, który domagał się jego uchylecia i umorzenia postępowania z powodu przedawnienia karalności przypisanego mu wykroczenia. Sąd odwoławczy na posiedzeniu uchylił wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania, stwierdzając, że zaskarżone orzeczenie nie zostało podpisane przez sędziego. W ocenie sędziego rozpoznającego ponownie sprawę przeprowadzone w toku ponownego postępowania dowody pozwalają jednoznacznie ustalić, że swoim zachowaniem oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. Sąd orzekający poprzednio w pierwszej instancji, opierając się na opinii biegłego, która zawierała omyłkę rachunkową, błędnie przyjął, że skradzione przez oskarżonego rzeczy mają wartość wykroczeniową.

Oceń zaistniałą sytuację. Wskaż możliwe rozstrzygnięcie.

3. Wyrokiem z dnia 19 września 2018 r., sąd odwoławczy, po rozpoznaniu apelacji wywiedzianej przez obwinionego, ukaranego za wykroczenie z art. 124 § 1 k.k., uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu wyroku sądu odwoławczego wskazano na potrzebę przeprowadzenia ponownej, rzetelnej, całościowej i spełniającej wymogi art. 7 k.p.k. oceny materiału dowodowego. W terminie 7 dni od doręczenia obwinionemu - na jego wniosek – uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, obrońca obwinionego złożył w sądzie skargę na wyrok sądu odwoławczego. Podniósł w niej, że wyrok sądu pierwszej instancji został uchylony mimo braku przesłanek do wydania orzeczenia kasatoryjnego.

Oceń zaistniałą sytuację. Jakie należy podjąć w niej czynności?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 16

1. Jan K. został oskarżony o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. Po przeprowadzeniu przewodu sądowego, sąd na podstawie wyników postępowania dowodowego uznał, że czyn oskarżonego stanowi wykroczenie z art. 122 § 1 k.w. Wydanym wyrokiem skazał Jana K. za wykroczenie z art. 122 § 1 k.w. i wymierzył mu karę 20 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda. Wyrok zaskarżony został wyłącznie apelacją oskarżonego, który wnosił o uniewinnienie, gdyż nie popełnił przypisanego mu czynu. W ocenie sądu odwoławczego, argumentacja apelacji oskarżonego nie była zasadna. Wątpliwości sądu odwoławczego wzbudziły jednak sygnalizowane przez obecnego na rozprawie odwoławczej prokuratora zastrzeżenia co do prawidłowości wymiaru grzywny i jego twierdzenie, że sąd pierwszej instancji orzekł karę nieznaną ustawie.

Oceń zaistniałą sytuację. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. Sąd Rejonowy w K. przed którym toczy się postępowanie przeciwko Aleksandrowi K., oskarżonemu o czyn z art. 279 § 1 k.k., postanowieniem z dnia 3 września 2018 r. przedłużył na okres 6 miesięcy stosowane wobec oskarżonego tymczasowe aresztowanie i zastrzegł, że ulegnie ono zmianie na poręczenie majątkowe oraz dozór Policji i zakaz opuszczania kraju z chwilą złożenia poręczenia w kwocie 20 000 zł. Jednocześnie sąd postanowił wstrzymać wykonanie postanowienia do czasu jego prawomocności. Postanowienie nie zostało zaskarżone. Nie została też złożona kwota poręczenia. Na rozprawę w dniu 14 września 2018 r., na którą został doprowadzony oskarżony, stawiał się jego brat, który oświadczył, że na prośbę oskarżonego, w drodze na rozprawę, wpłacił na konto depozytowe sądu kwotę 20 000 zł tytułem poręczenia.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien teraz postąpić sąd?

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 24 czerwca 2013 r., który uprawomocnił się w dniu 2 lipca 2013 r. Grzegorz S. został skazany za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat. Wobec tego, że wyrokiem tego Sądu z dnia 3 lipca 2017 r. – prawomocnym z dniem 11 lipca 2017 r. Grzegorz S. został skazany za popełnione w okresie próby przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., Sąd Rejonowy w S. postanowieniem z dnia 14 grudnia 2017 r., na podstawie art. 75 § 1 k.k. zarządził mu wykonanie kary orzeczonej pierwszym z w/w wyroków. Jednocześnie wstrzymał wykonanie wydanego postanowienia do czasu jego uprawomocnienia. Zażalenie na to postanowienie złożył w terminie skazany, podnosząc, że z uwagi na pozytywne zmiany, jakie zaszły w jego życiu – ślub, urodzenie dziecka, budowa domu – zarządzenie kary sprzed kilku lat nikomu nie jest potrzebne, tym bardziej, że naprawił szkodę. Zażalenie skazanego przekazane zostało sądowi odwoławczemu w dniu 21 lutego 2018 r.

Zaproponuj i uzasadnij rozstrzygnięcie sądu odwoławczego.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 17

1. Na rozprawę w sprawie Zbigniewa K. oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. nie stawił się prawidłowo zawiadomiony pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej. Oskarżycielka, która oświadczyła, że nie zna przyczyn nieobecności pełnomocnika, wniosła o odroczenie rozprawy, gdyż chciałaby korzystać z jego pomocy. Również oskarżony wniósł o odroczenie rozprawy, oświadczając jednocześnie, że wypowiada pełnomocnictwo swojemu obrońcy, gdyż po rozmowie, która odbył z nim w oczekiwaniu na wywołanie sprawy, zupełnie stracił do niego zaufanie. Prokurator, odnosząc się do tych wniosków, stwierdził, że nie widzi żadnych przeszkód do prowadzenia rozprawy. Podniósł, że w sprawie nie występuje obrona obligatoryjna, a sąd może zobowiązać obrońcę do wykonywania obrony do czasu ustanowienia przez oskarżonego nowego obrońcy.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

2. Sąd Rejonowy w C. skazał oskarżonego Romana F. za przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. i na podstawie art. 217 § 2 k.k. odstąpił od wymierzenia kary. Wyrok zaskarżony został osobistymi apelacjami oskarżonego i oskarżyciela prywatnego. Apelacja oskarżonego ograniczała się do stwierdzenia „składam odwołanie, gdyż nie popełniłem przestępstwa, za które mnie skazano”. Oskarżyciel prywatny, zarzucając wyrokowi bezpodstawne przyjęcie, że sprowokował oskarżonego, wniósł o wymierzenie mu kary 5 miesięcy pozbawienia wolności. Na rozprawę odwoławczą nie stawił się ani oskarżony, ani oskarżyciel prywatny. Stawili się natomiast ustanowieni dopiero na etapie postępowania apelacyjnego ich przedstawiciele procesowi. Obrońca, popierając apelację oskarżonego, wniósł jednocześnie, aby sąd odwoławczy uwzględnił z urzędu to, że jedna z rozpraw odbywała się pod nieobecność oskarżonego, który nie był powiadomiony o jej terminie. Pełnomocnik oskarżyciela prywatnego popierając apelację podniósł jednocześnie, że w jego ocenie zachodzą przesłanki do orzekania przez sąd odwoławczy poza granicami zaskarżenia. Wyrok sądu pierwszej instancji jest bowiem rażąco niesprawiedliwy. Z materiałów sprawy wynika przecież jednoznacznie, że swoim zachowaniem oskarżony spowodował u oskarżyciela obrażenia z art. 157 § 2 k.k.

Jak powinien postąpić sąd odwoławczy, jeżeli argumenty podnoszone przez obrońców okazałyby się słuszne?

3. Do Sądu Rejonowego w K. wpłynął wniosek o zatarcie skazania w sprawie Jana B. skazanego prawomocnym wyrokiem tego Sądu. Z treści wniosku wynikało, że składa go w imieniu skazanego Leszek B. Do wniosku zostało dołączone pismo, w którym Jan B. ustanowił Leszka B., będącego radnym gminy G. i osobą godną zaufania, swoim przedstawicielem.

Oceń zaistniałą sytuację.

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 18

1. W sprawie podejrzanego Piotra K. prokurator umorzył śledztwo w zakresie zarzucanego mu czynu z art. 278 § 1 k.k., stwierdzając, że z uwagi na wartość skradzionych rzeczy stanowi on wykroczenie, którego karalność uległa przedawnieniu. Zażalenia na to postanowienie złożyli zarówno podejrzany (kwestionując ustalenie, że dopuścił się czynu uznanego przez prokuratora za wykroczenie), jak i pokrzywdzony (kwestionując prawidłowość ustalenia wartości skradzionych rzeczy). Na wyznaczonym w tej sprawie przez sąd rejonowy posiedzeniu, pokrzywdzony wniósł o dopuszczenie przez sąd rejonowy, orzekający jako sąd odwoławczy dowodu z uzupełniającej opinii z zakresu szacowania ruchomości celem wyjaśnienia zawartych w niej sprzeczności. Oskarżony natomiast wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyjęcie, że podstawą umorzenia jest brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez niego wykroczenia. W ocenie podejrzanego, prokurator skupiając się na wartości skradzionych rzeczy, nie zauważył, iż w sprawie brak dowodów wskazujących na sprawstwo podejrzanego.

Jak postąpi sąd, jeżeli uzna, że argumenty podejrzanego lub pokrzywdzonego są zasadne?

2. Na rozprawie w dniu 8 maja 2018 r., którą prowadzono pod nieobecność oskarżonego w trybie art. 376 § 2 k.p.k., przewodniczący z uwagi na konieczność kontynuowania postępowania dowodowego zarządził przerwę do dnia 8 czerwca 2018 r. Wobec tego, że oskarżony nie stawił się na rozprawę również w tym dniu, Sąd zdecydował o prowadzeniu rozprawy pod nieobecność oskarżonego. Ze względu na to, że i w tym dniu nie zakończono postępowania dowodowego, przewodniczący przerwał rozprawę do dnia 11 lipca 2018 r. Również na tę rozprawę nie stawił się oskarżony, co spowodowało wydanie postanowienia o prowadzeniu rozprawy pod jego nieobecność. Po zamknięciu przewodu sądowego, sąd odroczył wydanie wyroku do dnia 25 lipca 2018 r. Wydany w tym dniu wyrok nie został zaskarżony, uprawomocnił się i został skierowany do wykonania. W dniu 26 września 2018 r. do prezesa sądu wpłynęła „skarga” osadzonego w zakładzie karnym oskarżonego. Podnosił w niej, że został pozbawiony wolności w wyniku rażącego naruszenia jego prawa do rzetelnego procesu, gdyż skazano go zaocznie – bez zawiadomienia o terminach rozpraw w dniach 8.06, 11.07 i 25.07 oraz bez powiadomienia o wydaniu wyroku.

Czy postępowanie sądu było prawidłowe? Jakiej odpowiedzi udzieli oskarżonemu prezes sądu?

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w B., Grzegorz B. został skazany za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Na skazanego nałożono obowiązek opuszczenia mieszkania zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną. Wobec tego, iż z informacji przekazywanych przez pokrzywdzoną kuratorowi wynikało, że skazany mimo upływu ponad pół roku od prawomocności wyroku, nie wyprowadził się z mieszkania, wyzywa pokrzywdzoną i twierdzi, że „jeżeli jej się nie podoba, to może sama się wyprowadzić”, kurator udzielił skazanemu pisemnego upomnienia. W terminie 7 dni od doręczenia tego upomnienia skazany skierował do Sądu Rejonowego w B. pismo oznaczone jako „skarga na kuratora”. Wnosząc o „anulowanie” upomnienia, skazany stwierdził, że jest ono bezpodstawne, bo „nie ma się gdzie wyprowadzić i nie zamierza nocować pod mostem, a ponadto nigdzie w wyroku nie jest napisane do kiedy ma opuścić mieszkanie – robi to jak tylko będzie miał taką możliwość”

Oceń zaistniałą sytuację. Czy, a jeżeli tak, to jakie skutki wywoła pismo skazanego?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 24

1. Jan K., który z racji pełnionej funkcji publicznej jest osobą powszechnie znaną w lokalnym środowisku, został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 199 § 1 k.k. Po wywołaniu sprawy okazało się, że budzi ona duże zainteresowanie mediów. Na rozprawę stawiał się oskarżony wraz z swoimi obrońcami. Nie stawiała się natomiast pokrzywdzona – zawiadomiona o terminie rozprawy. Swoją rolę w sprawie zgłosiła również przedstawicielka organizacji społecznej zajmującej się ochroną wolności i praw człowieka. Przed otwarciem przewodu sądowego, sąd, rozpatrując złożone wnioski, zezwolił przedstawicielom mediów na rejestrowanie przebiegu rozprawy, a także dopuścił do udziału w postępowaniu przedstawiciela organizacji społecznej. Nie uwzględnił natomiast wniosku obrońców oskarżonego o wyłączenie jawności rozprawy, stwierdzając, że nie przemawiają za tym względy społeczne. Następnego dnia do sądu wpłynęło pismo pokrzywdzonej, w którym oświadczyła ona, że składa zażalenie na decyzje sądu „o pokazywaniu jej sprawy w telewizji” oraz „mieszaniu w jej prywatne życie organizacji społecznych”. Czuje się pokrzywdzona decyzjami sądu, które zostały podjęte bez jej zgody, żąda poszanowania swojej prywatności i chce, aby postępowanie toczyło się z wyłączeniem jawności, bez udziału mediów i organizacji społecznych.

Oceń zasadność argumentacji pokrzywdzonej. Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 marca 2018 r. Piotr M. został skazany za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w pierwszej instancji. W dniu 11 września 2018 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynął wniosek skazanego o wznowienie postępowania zakończonego w/w wyrokiem. Skazany podniósł w nim, że o wyroku dowiedział się dopiero w dniu 3 września 2018 r., gdy odwiedził go kurator, który ma sprawować nad nim dozór. Wiedział wprawdzie o przesłaniu aktu oskarżenia do sądu, ale nie otrzymał żadnego wezwania na rozprawę. Sędzia, któremu przedstawiono do zadekretowania pismo skazanego, zażądał przedstawienia mu akt sprawy. Wynikało z nich, że kierowane do Piotra M. zawiadomienie o terminie rozprawy nie zostało mu doręczone, gdyż nie zastano go w mieszkaniu i mimo dwukrotnego awizowania nie odebrał go w urzędzie pocztowym.

Oceń zaistniałą sytuację. Jaką decyzję podejmie sędzia? Czy wniosek skazanego jest zasadny?

3. Robert K., skazany za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności złożył wniosek o odroczenie wykonania kary. W celu rozpoznania wniosku sąd wyznaczył posiedzenie, o czym powiadomił skazanego. W dniu posiedzenia do sądu stawiała się matka Roberta K. składając sporządzone przez niego pismo. Skazany wnosił w nim o doprowadzenie na posiedzenie, informując, że został tymczasowo aresztowany. Zaznaczył również, że w areszcie śledczym dowiedział się, iż ze względu na to, że był badany psychiatrycznie, na posiedzeniu powinien być również obecny broniący go wcześniej obrońca z urzędu.

Czy w tej sytuacji sąd może przeprowadzić posiedzenie?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 33

1. Przed Sądem Rejonowym w C. toczy się postępowanie przeciwko Jackowi B., który został oskarżony o popełnienie czynu z art. 197 § 1 k.k. – doprowadzenie groźbą bezprawną żony Jadwigi B. do obcowania płciowego. Na wyznaczonej w tej sprawie rozprawie, pokrzywdzona, która nie korzysta z uprawnień oskarżyciela posiłkowego, zwróciła się do Sądu o „usunięcie oskarżonego z ich domu i zakazanie mu zbliżania się do niej na odległość nie mniejszą niż 50 m”. W uzasadnieniu podniosła, że boi się oskarżonego, gdyż w związku z toczącym się postępowaniem jest przez niego wyzywana, szarpana i popychana. Mąż żąda od niej „wycofania sprawy” i grozi jej, że jeżeli będzie musiał iść do więzienia, to ją zabije. Po wysłuchaniu wniosku pokrzywdzonej, oskarżony oświadczył, że nie wyobraża sobie, aby można go wyrzucić z jego własnego domu, do którego przyjął żonę po ślubie. Zakazanie mu zbliżania się do żony na odległość 50 metrów uniemożliwi mu prowadzenie warsztatu mechanicznego – znajdującego się przecież na tej samej posesji, a tym samym pozbawi go środków utrzymania siebie i pięciorga małoletnich dzieci. W stosunku do oskarżonego nie jest stosowany żaden środek zapobiegawczy.

Czy sąd może zastosować środki zapobiegawcze odpowiadające oczekiwaniom pokrzywdzonej? Jak powinien postąpić w tej sprawie?

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. Leszek W. i Robert K. zostali skazani za czyn z art. 279 § 1 k.k., którego mieli się dopuścić działając wspólnie i w porozumieniu, na kary po roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania na okres próby 3 lat oraz po 200 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda. Apelacje od tego wyroku wywiedli: obrońca oskarżonego Leszka W. oraz oskarżony Robert K. Obrońca Leszka W. zaskarżył wyrok wyłącznie w zakresie orzeczenia o karze. Zarzucając mu rażącą niewspółmierność orzeczonej grzywny (oskarżony jest rencistą i ma na utrzymaniu dwoje dzieci, a wartość zabranych rzeczy wynosiła 800 zł), wniósł o zmianę wyroku poprzez wymierzenie Leszkowi W. 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda. Robert K. zaskarżając wyrok w całości, w osobistej apelacji zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych, wynikający z niezapoznania się przez sąd pierwszej instancji z zapisami z monitoringu miejskiego, które potwierdziłyby, że samochód, z którego skradli telefon komórkowy i laptopa – wbrew twierdzeniu pokrzywdzonego - nie był zamknięty, a oni nie posługiwali się łamakami i nie korzystali z żadnych innych urządzeń. Sąd odwoławczy przeprowadził wskazany przez Roberta K. dowód. Zapis obrazu z kamer monitoringu nie pozostawiał rzeczywście wątpliwości co to tego, że w chwili dokonywania przez oskarżonych kradzieży drzwi samochodu pokrzywdzonego nie były zamknięte.

Czy przeprowadzony dowód będzie miał znaczenie dla sytuacji oskarżonego Leszka W. Zaproponuj rozstrzygnięcie Sądu odwoławczego i uzasadnij je.

3. Dyrektor Szkoły Podstawowej w K. zwrócił się do Sądu Rejonowego w K. – Wydział Rodzinny i Nieletnich o podjęcie odpowiednich działań wobec nieletnich Rafała B. (lat 14) i Patryka S. (lat 12) sprawiających problemy wychowawcze. Wymienieni nieletni wyjątkowo lekceważąco i wulgarnie odnoszą się do nauczycieli, co wpływa demoralizująco na pozostałych uczniów. Jak wynika ze skarg rodziców, palą marihuanę, którą częstują odpłatnie swoich rówieśników.

Czy i jakie czynności podejmie sąd rodzinny. Jakie środki może zastosować wobec nieletnich?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 34

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w C. Radosław K. został skazany za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności. Orzeczono wobec niego obowiązek naprawienia szkody, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty „2000000 zł” Wyrok ten został zaskarżony przez oskarżonego, który domagał jego zmiany i uniewinnienia od popełnienia zarzucanego przestępstwa. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że złagodził wymierzoną karę do roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. Kierując wyrok do wykonania, przewodniczący zauważył, że wskazana kwota naprawienia szkody jest błędna. Zgodnie z opisem czynu, oskarżonemu przypisano wyłudzenie kwoty „200000” zł – co zresztą jednoznacznie wynikało z uzasadnienia wyroku, jak i z materiałów sprawy. Ponadto w wyrokach sądów obu instancji błędnie podano datę urodzenia oskarżonego – „01.10.1967 r.”. Z potwierdzonych informacji zawartych w aktach sprawy wynika, że Radosław K. urodził się „10.01.1976 r.” W tej sytuacji Przewodniczący skierował sprawę na posiedzenie w przedmiocie sprostowania obu oczywistych omyłek pisarskich.

Czy decyzja przewodniczącego jest słuszna? Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

2. W sprawie Olgierda D., oskarżonego o czyn z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., prokurator skierował do sądu akt oskarżenia. Wobec złożenia przez obrońcę oskarżonego wniosku o warunkowe umorzenie postępowania na okres próby jednego roku, sędzia referent po zapoznaniu się z aktami sprawy skierował sprawę na posiedzenie celem rozpoznania wniosku obrońcy. Na posiedzenie stawił się tylko oskarżony. Przewodniczący stwierdził, że prokurator został zawiadomiony przez doręczenie wokandy, zawiadomienie dla obrońcy odebrał pracownik jego kancelarii, a zawiadomienie dla pokrzywdzonego zostało doręczone dorosłemu domownikowi – żonie pokrzywdzonego. W tej sytuacji Sąd wdał wyrok warunkowo umarzający postępowanie wobec oskarżonego na okres próby 2 lat.

Czy zachodziły warunki procesowe do wydania tego orzeczenia. Kto i w jakim terminie będzie mógł je zaskarżyć?

3. W sprawie nieletniego Wojciecha M., który w dniu 15 grudnia 2017 r. ukończył 16 lat, prokurator skierował Sądu Rejonowego w K. akt oskarżenia. Zarzucił mu popełnienie w dniu 1 listopada 2017 r. przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. Po przeprowadzeniu całego postępowania dowodowego Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że zgromadzony materiał dowodowy pozwala oceniać zarzucany oskarżonemu czyn wyłącznie w kategoriach przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. Postanowił zatem uprzedzić strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu w tym kierunku.

Oceń zaistniałą sytuację. Wskaż dalszy tok postępowania.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 35

1. Paweł O., Sebastian G. i Jarosław C. byli świadkami w sprawie karnej Adama A. Na rozprawę w dniu 30 stycznia 2018 r. nie stawili się żaden z nich. Paweł O. był wezwany osobiście, a na wezwaniu były stosowne pouczenia. Od Sebastiana G. nie było wiadomości o doręczeniu, zaś wezwanie dla Jarosława C. wróciło z adnotacją nie podjęto w terminie. W tym stanie rzeczy sąd zdecydował o aresztowaniu Pawła O. na 30 dni, zaś na Sebastiana G. i Jarosława C. nałożył kary pieniężne po 1000 zł; nie zarządził doręczenia postanowień. Paweł O. pierwszego dnia po zatrzymaniu wniósł zażalenie, podnosząc, iż aresztowanie może nastąpić dopiero po nałożeniu kary pieniężnej. Sebastian G. stawili się na kolejny termin rozprawy w dniu 3 marca 2018 r. i wyraził zdziwienie, że został ukarany, gdyż nic nie wiedział o ostatnim terminie, wniósł zarazem o uchylenie tej kary. Sąd pozostawił wniosek o uchylenie kary pieniężnej bez rozpoznania, jako wniesiony po terminie. Jarosław C. wniósł zażalenie na postanowienie o nałożeniu kary pieniężnej w dniu 20 lutego 2018 r. Prezes Sądu Rejonowego odmówił przyjęcia tego zażalenia, jako wniesionego po terminie, licząc go od dnia rozprawy, na której zostało wydane.

Oceń trafność decyzji Sądu, prezesa, jak również zasadność wniesionych przez świadków środków procesowych.

2. W sprawie o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k., oskarżony Witold B. złożył wniosek o wezwanie na rozprawę biegłego z zakresu medycyny sądowej celem uzupełnienia opinii pisemnej, będącej jedną z podstaw dowodowych oskarżenia. Sąd Rejonowy na podstawie art. 201 k.p.k. oddalił ten wniosek, podnosząc, iż opinia pisemna nie jest ani niejasna, ani niepełna, jak również nie zawiera sprzeczności. Na kolejny termin rozprawy Witold B. przyniósł ze sobą opinię „prywatną” sporządzoną przez prof. dr hab. med. Juliusza W. wnosząc o przeprowadzenie dowodu z tego dokumentu. Oskarżyciel posiłkowy Alfred B. oponował, twierdząc, że dowód ten powstał przecież poza procesem, a „w dzisiejszych czasach, za odpowiednią sumę można uzyskać taką opinię, jakiej się potrzebuje”. Sąd dopuścił zawnioskowany przez oskarżonego dowód na okoliczność charakteru i mechanizmu powstania obrażeń – wynikało z niego, że pokrzywdzony Alfred W. doznał obrażeń, jednak należą one do kategorii z art. 157 § 2 k.k. i nie mogły powstać w okolicznościach przez niego przedstawianych. Z uwagi na treść tego dokumentu zapadł wyrok uniewinniający.

Oceń postępowanie Sądu oraz wydany wyrok.

3. Sąd odwoławczy, rozpoznaje na skutek apelacji obrońcy sprawę Zdzisława N. skazanego za przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. Na rozprawie apelacyjnej obrońca oskarżonego, który w apelacji sformułował wyłącznie zarzut rażącej niewspółmierności kary, domagając się obniżenia wymiaru grzywny, wniósł jednak o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania. Stwierdził, że oskarżony został skazany pomimo braku skargi uprawnionego oskarżyciela. Akt oskarżenia został wniesiony w dniu 10 grudnia 2017 r. przez Naczelnika Urzędu Celno – Skarbowego w K., choć prowadzone w sprawie oskarżonego dochodzenie zostało przedłużone przez prokuratora.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd? Czy wniosek jest zasadny?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 36

1. Prokurator, prowadzący śledztwo przeciwko Remigiuszowi C. – podejrzanemu o popełnienie przestępstwa z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., skierował do Sądu Rejonowego w K. wniosek o zastosowanie wobec podejrzanego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy. Przygotowującemu się do rozpoznania sprawy sędziemu referentowi przedstawiono celem podjęcia decyzji pisma, które został złożone w biurze podawczym Sądu. Zapoznając się z nimi sędzia referent stwierdził, że pochodzą one od pełnomocnika pokrzywdzonych – który złożył zawiadomienie o przestępstwie, adwokata, który zgłosił swój udział w sprawie jako obrońca – przedkładając pełnomocnictwo podpisane przez żonę podejrzanego, a także od redaktora naczelnego jednego z lokalnych tygodników.

Pełnomocnik pokrzywdzonych zwrócił się w swoim piśmie o powiadomienie go o terminie posiedzenia „aresztowego”, gdyż chce w nim uczestniczyć. Obrońca podejrzanego zwrócił się o zezwolenie na widzenie z podejrzanym i umożliwienie zapoznania się z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania oraz aktami śledztwa, aby móc realizować swoje obowiązki obrończe. Redaktor naczelny zwrócił się natomiast o udzielenie dziennikarzowi Waldemarowi O. wglądu w akta sprawy – sprawa Remigiusza C. budzi bowiem ogromne zainteresowanie społeczne.

Oceń zaistniałą sytuację.

2. Na podstawie zeznań Rafała C. prokurator oskarżył Janusza S. o popełnienie przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. Z relacji Rafała C. wynikało, że kiedy w drodze do pracy spotkał się oskarżonym i po raz kolejny zwrócił się do niego o zwrot pożyczonych pieniędzy, Janusz C. najpierw zaczął go szarpać a potem popchnął go, mówiąc, aby Rafał C. „nie wchodził mu więcej w drogę”. Na skutek popchnięcia upadł na chodnik doznając złamania kości przedramienia. Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, wyjaśniając, że „nie dotknął nawet Rafała C.”, a pokrzywdzony sam się przewrócił, gdy podbiegając do niego, chciał go kopnąć. Wobec braku innych dowodów sąd zasięgnął opinii biegłego lekarza sądowego. Wynikało z niej, że stwierdzonego urazu Rafał C. mógł doznać – z takim samym prawdopodobieństwem – zarówno w okolicznościach podawanych przez oskarżonego, jak i pokrzywdzonego. W tej sytuacji sąd, powołując się na treść opinii lekarskiej, uznał, że zachodzą niedające usunąć się wątpliwości i uniewinnił oskarżonego.

Czy postąpił słusznie? Uzasadnij swoje stanowisko.

3. Sąd Rejonowy w K. na drugim terminie rozprawy, po rozpoczęciu przewodu sądowego wydał postanowienie o pociągnięciu do odpowiedzialności posiłkowej Jana C. – pracodawcy Romana G. oskarżonego o czyn z art. 65 § 4 k.k.s. Jan C. niezwłocznie ustanowił sobie obrońcę, który zgłosił interwencję co do zabezpieczonego w sprawie samochodu, gdyż on własnością firmy, zaś oskarżonego zatrzymano, gdy przewoził w nim wyroby akcyzowe. Sąd prowadząc postępowanie dowodowe przesłuchał w charakterze świadka Jana C., a po przeprowadzeniu pozostałych dowodów wydał wyrok skazujący, orzekając zarazem przepadek samochodu oraz czyniąc odpowiedzialnym za grzywnę Jana C. Jan C. wniósł środek odwoławczy, w którym kwestionował zarówno uczynienie go odpowiedzialnym za grzywnę, jak również orzeczony przepadek.

Oceń prawidłowość czynności procesowych Sądu, jak również czynności podejmowanych na rzecz Jana C.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 37

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K., Piotr C. został skazany za ciąg 12 przestępstw z art. 279 § 1 k.k., za które wymierzono mu jedną karę 2 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda. Wyrok zaskarżony został osobistą apelacją oskarżonego, wniesioną w terminie do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku. Oskarżony, stwierdzając w niej, że został skazany mimo braku jakichkolwiek dowodów, wniósł o zmianę wyroku sądu pierwszej instancji i uniewinnienie go. Na rozprawę apelacyjną oskarżony stawiał się z obrońcą, którego ustanowił dopiero na etapie postępowania odwoławczego. We wnioskach przed otwarciem przewodu sądowego, obrońca wniósł o zwrócenie sprawy Sądowi Rejonowemu celem uzupełnienia uzasadnienia wyroku. Zapoznając się z nim, stwierdził bowiem, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku - tak w zakresie ustaleń faktycznych, jak i oceny dowodów - nie zawiera jakiegokolwiek odniesienia do jednego z przestępstw, które oskarżony miał popełnić, a zatem zachodzą wątpliwości, czy oskarżony został za to przestępstwo skazany. Stwierdził ponadto, że i w zakresie pozostałych 11 przestępstw uzasadnienie sądu pierwszej instancji wymaga uzupełnienia. Zostało sporządzone bardzo lakonicznie, a sąd nie uzasadnił w ogóle wymiaru grzywny.

Oceń zaistniałą sytuację i wskaż dalszy tok postępowania.

2. Na skutek apelacji prokuratora Sąd Okręgowy w K. uchylił wyrok Sądu Rejonowego w W., którym warunkowo umorzono wobec oskarżonego Pawła D. postępowanie o czyn z art. 284 § 1 k.k., zobowiązując go do naprawienia szkody. Powodem uchylenia zaskarżonego wyroku było podzielenie zarzutu prokuratora co błędnej oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu. Po zwrocie akt sprawy, jeszcze przed wyznaczeniem rozprawy, do Sądu Rejonowego w W. wpłynął wniosek oskarżonego o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Oskarżony, podnosząc w nim, że skoro sąd odwoławczy przesądził o niemożności zastosowania wobec niego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia, to wnosi o wymierzenie mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat.

Jak potoczy się dalsze postępowanie w tej sprawie?

3. W związku z ujawnieniem w trakcie kontroli drogowej, że Jan B. przewoził towar akcyzowy w postaci 100 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzowych, wprowadzonych na obszar Unii Europejskiej przez nieustalone przejście graniczne bez przedstawienia ich organowi celnemu, Janowi B. postawiono zarzut popełnienia wykroczenia skarbowego z art. 91§ 1 i 4 k.k.s. Wobec tego, że podejrzany przyznając się do winy, złożył wyjaśnienia i oświadczył, że chce się dobrowolnie poddać karze, a także wpłacił na konto depozytowe Urzędu Celno – Skarbowego w K. ustaloną z tym Urzędem kwotę 675 zł (500 zł tytułem kary grzywny i 175 zł tytułem zryczałtowanej równowartości kosztów postępowania), Naczelnik Urzędu Celno – Skarbowego w K. zamiast aktu oskarżenia skierował do skierował do Sądu Rejonowego w K. wniosek o udzielenie podejrzanemu zgody na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności. Sąd skierował sprawę na posiedzenie i wyrokiem nakazowym uznał oskarżonego Jana B. za winnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i wymierzył mu za nie karę 500 zł grzywny, orzekł przepadek przez zniszczenie zabezpieczonych w sprawie dowodów rzeczowych - 100 paczek papierosów oraz obciążył oskarżonego kosztami postępowania.

Ocen prawidłowość wydanego wyroku.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 38

1. January W. był podejrzany w sprawie o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. W toku postępowania przygotowawczego powstały wątpliwości co do jego poczytalności i policjant dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów. Z opinii wynikało, że psychiatrzy, w oparciu o badanie ambulatoryjne nie są w stanie wyciągnąć wniosków co do poczytalności podejrzanego w chwili czynu. Wówczas Komendant Komisariatu Policji w W. złożył wniosek do prokuratora o uzupełnienie opinii i na skutek tego prokurator dopuścił dowód z opinii biegłego psychologa. Opinia ta także nie dawała odpowiedzi na pytanie, czy podejrzany był poczytalny w czasie czynu. W tym stanie rzeczy prokurator wystąpił do Sądu Rejonowego w W. o orzeczenie obserwacji psychiatrycznej. Sąd jednak tego wniosku nie uwzględnił. Wówczas w ustawowym terminie prokurator złożył zażalenie na to postanowienie. Prezes Sądu Rejonowego w W. przyjął zażalenie i zarządził przedstawienie akt sprawy Sądowi Okręgowemu w W.

Oceń prawidłowość czynności organów postępowania przygotowawczego, decyzję Sądu Rejonowego oraz czynności prezesa. Przedstaw pozytywną decyzję o zarządzeniu obserwacji psychiatrycznej.

2. Wyrokiem z dnia 5 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy w G. uznał Jana W. (jedynego oskarżonego w sprawie) za winnego tego, że w dniu 3 lipca 2015 r., działając wspólnie i w porozumieniu z Cezarym G. dopuścił się oszustwa na firmie LUX sp. z o.o. w ten sposób, że pomimo wystawienia faktur stwierdzających nabycie przez niego siatki ogrodzeniowej, nie wywiązał się ze zobowiązania, czym spowodował stratę w kwocie nie mniejszej niż 47 000 zł – tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. i za to skazał go na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał Jana W. do zapłaty solidarnie z Cezarym G. kwoty 47 000 zł. W sprawie wniosek o naprawienie szkody został złożony przed zamknięciem przewodu sądowego, przez pełnomocnika pokrzywdzonego, który nie występował w roli oskarżyciela posiłkowego. W stosunku do Cezarego G. wszczęto postępowanie przygotowawcze, ale z uwagi na poszukiwanie podejrzanego listem gończym zostało ono zawieszono.

Oceń prawidłowość wydanego wyroku.

3. Jan E. zwrócił się do Prezesa Sądu Rejonowego w K. z pismem zawierającym wniosek o wydanie wyroku łącznego, podnosząc, że został skazany prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Okręgowego w K. dnia 5 lutego 2018 r. za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- Sądu Rejonowego w K. z dnia 31 lipca 2018 r. za przestępstwo skarbowe z art. 76 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz 400 stawek dziennych grzywny po 200 zł każda.

Prezes, analizując treść dołączonych do pisma skazanego odpisów wyroków, stwierdził, że dotyczą one tego samego czynu, który wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa skarbowego i przestępstwa określonego w Kodeksie karnym.

Jaką decyzję podejmie Prezes? Przedstaw dalszy tok postępowania, zaproponuj rozstrzygnięcie.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 39

1. Prokurator skierował do Sądu Rejonowego w O. akt oskarżenia przeciwko Igorowi B. – obywatelowi Ukrainy, zarzucając mu popełnienie przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. Wobec tego, że z akt sprawy wynikało, że oskarżony posługuje się językiem rosyjskim, a nie włada językiem polskim w mowie i w piśmie, prezes sądu wydał zarządzenie o zwrocie akt sprawy prokuratorowi celem usunięcia braków aktu oskarżenia w terminie 7 dni poprzez dołączenie tłumaczenia aktu oskarżenia na język rosyjski. Z uwagi na to, że w określonym terminie prokurator nie uzupełnił braku i nie zaskarżył wydanego w tym przedmiocie zarządzenia, prezes sądu skierował sprawę na posiedzenie celem rozważenia potrzeby umorzenia postępowania wobec braku skargi uprawnionego oskarżyciela.

Oceń słuszność decyzji prezesa sądu.

2. W Sądzie Rejonowym w K. toczy się postępowanie przeciwko Andrzejowi S. oskarżonemu o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Po oddaleniu przez Sąd na podstawie art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. wniosku obrońcy oskarżonego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Jan B., oskarżony złożył wniosek o wyłączenie prowadzącego sprawę sędziego. W ocenie skarżącego bezpodstawne oddalenie wniosku dowodowego dowodziło stronniczości sędziego. W celu rozpoznania we właściwym trybie wniosku o wyłączenie, sędzia przewodniczący zarządził przerwę. Po jej zakończeniu i ponownym wywołaniu sprawy poinformował strony, że wniosek oskarżonego nie został uwzględniony. W toku kontynuowanej rozprawy oskarżony złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Rafała K. Wniosek ten został oddalony na podstawie art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. W tej sytuacji oskarżony oświadczył, iż składa wniosek o wyłączenie sędziego. W uzasadnieniu podniósł, że „wybitnie bezzasadna decyzja sądu o oddaleniu wniosku dowodowego świadczy o uprzedzeniu sędziego, który najwyraźniej wie, jaki ma zapasć w jego sprawie wyrok, skoro robi wszystko, aby korzystne dla oskarżonego okoliczności nie zostały ujawnione.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy i jaki skutki procesowe wywoła wniosek oskarżonego?

3. Jeremi W. został oskarżony o czyn z art. 65 § 1 k.k.s., polegający na przewożeniu papierosów bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy. W postępowaniu zabezpieczono samochód, którym przewoził te papierosy, przy czym samochód należał do Janusza G. Janusz G. zgłosił interwencję co do tego samochodu zaraz po wpłynięciu aktu oskarżenia do Sądu. Pismo procesowe przez niego złożone nie zawierało jednak podpisu, w związku z czym został on wezwany do usunięcia braków formalnych w terminie 7 dni. Na rozprawie w dniu 6 sierpnia 2018 r. został otwarty przewód sądowy, zaś termin do usunięcia braków upływał 8 sierpnia 2018 r. i zostały one w tym dniu usunięte. Na kolejnym terminie rozprawy Sąd Rejonowy oddalił interwencję, wskazując w uzasadnieniu postanowienia w tym przedmiocie, że została ona finalnie złożona po terminie. Wyrokiem orzeczono przepadek. Pomimo decyzji Sądu Rejonowego Janusz G., nazywając się interwenientem wniósł apelację, w której zakwestionował orzeczenie przepadku.

Oceń czynności procesowe, jakich dokonał Sąd Rejonowy w związku ze zgłoszoną interwencją. Jakie zarzuty może interwenient stawiać rozstrzygnięciu sądu zawierającemu orzeczenie o przepadku?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 40

1. W dniu 10 lipca 2018 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Janowi B. Prokurator oskarżył go o popełnienie w dniu 1 czerwca 2017 r. przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. na szkodę Emiliana D. Sprawę skierowano na rozprawę. Przed otwarciem przewodu sądowego pełnomocnik Emiliana D., zgłaszającego swój udział w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego, złożył wniosek o przekazanie sprawy - zgodnie z właściwością rzeczową – Sądowi Okręgowemu w K. Uzasadniając ten wniosek, złożył do akt sprawy dokumentację lekarską, orzeczenie o niepełnosprawności oraz opinię lekarza sądowego, z której wynikało, że obrażenia, jakie spowodował u niego oskarżony, skutkowały całkowitą niezdolnością do pracy w wykonywanym zawodzie w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k. Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego i do czasu uprawomocnienia się postanowienia rozprawę odroczył.

Czy postąpił słusznie?

2. W sprawie Zbigniewa K., oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. (popełnione na szkodę żony Barbary K.), pełnomocnik Barbary K., występującej w charakterze oskarżyciela posiłkowego złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań Ryszarda M. – męża siostry oskarżycielki posiłkowej - na okoliczność zachowania oskarżonego wobec swojej żony w okresie objętym aktem oskarżenia. Sąd dopuścił wnioskowany dowód i celem wezwania świadka rozprawę odroczył. Ryszard M. nie stawił się na wezwanie sądu. Z uzyskanych informacji wynikało, że świadek wyjechał na roczny staż do Nowej Zelandii. W tej sytuacji pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej wniósł o odczytanie zeznań złożonych przez Ryszarda M. w sprawie rozwodowej – prowadzonej z powództwa pokrzywdzonej. obrońca oskarżonego, odnosząc się do tego wniosku, stwierdził, iż odczytanie zeznań świadka mogącego skorzystać z prawa odmowy zeznań jest niedopuszczalne i dlatego celowym byłoby zawieszenie postępowania do czasu powrotu Ryszarda M. do kraju.

Oceń zasadność stanowisk obrońcy i pełnomocnika. Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

3. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 lipca 2018 r. Alicja B. została skazana za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. oraz z art. 177 § 1 k.k. Wymierzono jej karę łączną roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. W związku ze skazaniem za czyn z art. 178a § 1 k.k. orzeczono wobec niej świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwocie 10 000 zł, a w związku ze skazaniem za czyn z art. 177 § 1 k.k. orzeczono nawiązkę w kwocie 3000 zł na rzecz pokrzywdzonego Jana B. oraz obowiązek wpłacenia na rzecz Aleksego S. kwoty 4000 zł tytułem zadośćuczynienia. W dniu 19 września 2018 r. prezesowi sądu przedstawiono pisma pokrzywdzonych, którzy zwracają się do sądu o poinformowanie ich, w jakim terminie zostaną im wypłacone zasądzone kwoty. Przedstawiono mu również wniosek oskarżonej o odroczenie terminu spełnienia „wszystkich nałożonych na nią świadczeń pieniężnych, gdyż z uwagi na utratę prawa jazdy pozostała bez pracy, a ma jeszcze na utrzymaniu troje małoletnich dzieci”.

Jakiej odpowiedzi powinien udzielić prezes pokrzywdzonym, a jak powinien postąpić z wnioskiem oskarżonej?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 41

1. W Sądzie Rejonowym w S. na dzień 5 września 2018 r. wyznaczono posiedzenie w przedmiocie rozpoznania zażalenia pokrzywdzonego na postanowienie prokuratora o umorzeniu śledztwa. Na posiedzenie nie stawił się pokrzywdzony. Zawiadomienie o terminie posiedzenia odebrał osobiście w dniu 14 sierpnia 2018 r. Na posiedzenie stawił się jego pełnomocnik, który wniósł o wyznaczenie nowego terminu posiedzenia. W uzasadnieniu podniósł, że pokrzywdzony od 3 września 2018 r. przebywa na nieplanowanym leczeniu w Szpitalu Miejskim w S. Informację tę uzyskał telefonicznie od pokrzywdzonego, który skontaktował się z nim dopiero w dniu posiedzenia, prosząc o złożenie wniosku o wyznaczenie nowego terminu posiedzenia, gdyż chce w nim uczestniczyć osobiście. Obecny na posiedzeniu podejrzany oświadczył, że sprzeciwia się odraczeniu posiedzenia, gdyż z tego co jest mu wiadomo, obecność strony na posiedzeniu nie jest obowiązkowa, tym bardziej gdy jest reprezentowana przez pełnomocnika, a niestawiennictwo w sądzie należy usprawiedliwiać odpowiednim zaświadczeniem lekarskim. Ponadto jako osobie poszkodowanej bezpodstawnymi pomówieniami „rzekomego pokrzywdzonego” zależy mu na zakończeniu „wleczącego się od miesięcy postępowania”.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

2. W sprawie z oskarżenia prywatnego, w której oskarżyciel prywatny Jan S. zarzucił oskarżonemu Władysławowi K. popełnienie przestępstwa z art. 217 § 1 k.k., Sąd Rejonowy w D. przesłuchał świadka Romana S. Z jego zeznań wynikało, że z okien swojego mieszkania widział jak oskarżony uderzył Jana S. w otwartą dłońią w twarz. Wobec tego, że oskarżony twierdził, iż świadek kłamie, gdyż miejsce, w którym miało dojść do zdarzenia nie jest widoczne z mieszkania świadka, sąd postanowił dopuścić dowód z eksperymentu procesowego celem ustalenia tej okoliczności. Przeprowadzenie tej czynności zlecił Komendzie Policji w D., zakreślając tygodniowy termin. Jednocześnie zwrócił się do kuratora o przeprowadzenie wywiadu środowiskowego dotyczącego oskarżonego.

Czy sąd postąpił prawidłowo?

3. Do Sądu Rejonowego w K. wpłynął wniosek o ukaranie obwinionego Leszka M. za wykroczenie z art. 124 § 1 k.w. Na wyznaczoną w tej sprawie rozprawę w dniu 29 marca 2018 r. nie stawił się obwiniony, który został prawidłowo zawiadomiony i nie usprawiedliwił swojej nieobecności. Sąd uznając, że udział obwinionego w rozprawie nie jest konieczny, postanowił prowadzić rozprawę zaocznie. Po przeprowadzeniu rozprawy przewodniczący zarządził przerwę do dnia 19 kwietnia 2018 r. w celu przesłuchania świadków. Wobec tego, że Leszek M., który nie został zawiadomiony o terminie przerwanej rozprawy, nie stawił na rozprawę i nie usprawiedliwił swojej nieobecności, sąd po przesłuchaniu świadków i zamknięciu przewodu sądowego wydał wyrok zaoczy.

Czy postępowanie sądu było prawidłowe?

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 42

1. Paweł O. został oskarżony o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. popełnione na szkodę Zuzanny C. Po zapoznaniu się z aktami sprawy sędzia referent skierował sprawę na posiedzenie (bez udziału stron) w przedmiocie wydania wyroku nakazowego. Wydanym w dniu 11 września 2018 r. wyrokiem nakazowym uznał oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu i wymierzył karę 10 miesięcy ograniczenia wolności oraz obciążył go kosztami sądowymi. W dniu 17 września 2018 r. Zuzanna C. złożyła w sądzie sprzeciw od wyroku nakazowego. Zaznaczyła w nim, że treść tego wyroku poznała przypadkowo, gdy zadzwoniła do sądu, chcąc się dowiedzieć, kiedy zostanie wyznaczony termin rozprawy. Postępowanie sądu, który nie powiadomił jej o terminie posiedzenia i nie doręczył odpisu wyroku jest niezrozumiałe, gdyż bezpośrednio po przesłaniu przez prokuratora aktu oskarżenia wysłała do sądu pismo informujące o zamiarze działania w charakterze oskarżyciela posiłkowego.

Oceń zasadność argumentacji pokrzywdzonej. Jak w tej sytuacji postąpi sąd?

2. W sprawie obwinionego Jana B., któremu zarzucono popełnienie wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. Prezes Sądu Rejonowego w B., kierując sprawę na rozprawę, zarządził powiadomić o jej terminie obwinionego, wzywając go jednocześnie do osobistego stawiennictwa. Zarządził również zawiadomienie pokrzywdzonego i wezwanie go do stawiennictwa w charakterze świadka. Na rozprawę nie stawił się ani obwiniony, ani pokrzywdzony. Po stwierdzeniu, że kierowane do nich wezwania odebrali osobiście, sąd postanowił, odroczyć rozprawę, ukarać pokrzywdzonego karą porządkową w kwocie 500 zł oraz zarządzić zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie na kolejny termin rozprawy obwinionego oraz pokrzywdzonego. Postanowienia – jako wydanego i ogłoszonego na rozprawie nikomu nie doręczono. Na następną rozprawę doprowadzono obwinionego i pokrzywdzonego. Bezpośrednio po jej zakończeniu obaj doprowadzeni złożyli w biurze podawczym sądu zażalenia na zatrzymanie i doprowadzenie. Obwiniony podniósł, że nie został uprzedzony o tym, że w sprawie o wykroczenie może zostać doprowadzony i był przekonany, że udział w rozprawie jest jego prawem, a nie obowiązkiem. Pokrzywdzony, domagając się stwierdzenia bezzasadności zatrzymania, podniósł, że ze względu na dodatkowe ukaranie „grzywną”, został surowiej potraktowany przez sąd niż obwiniony. Na rozprawę nie stawił się ze względu na to, że był chory na grypę. Nie był u lekarza, leczyl się domowymi sposobami. Dodał, że gdyby doręczono mu postanowienie o ukaraniu karą pieniężną i doprowadzeniu, to na pewno stawiłby się na rozprawę dobrowolnie. Wniósł jednocześnie o uchylenie nałożonej kary porządkowej. Pisma przedstawiono sędziemu referentowi celem ich zadekretowania i zdecydowania o ich dalszym biegu

Jakie zarządzenia powinien wydać sędzia referent? Czy zażalenia były dopuszczalne i zasadne?

3. W dniu 11 września 2018 r. oskarżona Bernadeta J. złożyła wniosek o sprostowanie protokołu posiedzenia z dnia 20 grudnia 2016 r. w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania. Uzasadniała go tym, że dopiero w trakcie odczytywania jej na rozprawie w dniu 10 września 2018 r. wyjaśnień, które składała w postępowaniu przygotowawczym, uświadomiła sobie, że w protokole posiedzenia aresztowego znajduje się nieścisłość, mająca zasadnicze znaczenie dla losów jej sprawy. Jest pewna, że nie powiedziała wówczas „nie przeczę, że jestem winna”, lecz „stanowczo przeczę, że jestem winna”.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 43

1. Postanowieniem z dnia 23 lipca 2018 r. Sąd Rejonowy w K., uwzględniając wniosek prokuratora przedłużył stosowanie wobec Artura Ż. (podejrzanego o czyn z art. 200 § 1 k.k.) tymczasowego aresztowania na okres dalszych 3 miesięcy tj., do dnia 28 października 2018 r. W dniu 9 sierpnia 2018 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynęło zażalenie obrońcy podejrzanego, które zostało nadane przesyłką poleconą w dniu 30 lipca 2018 r. Skarżący, zarzucając w nim obrazę przepisu art. 249 § 1 k.p.k., wnosił o uchylenie stosowanego wobec Artura Ż tymczasowego aresztowania. W związku z powyższym Sąd Rejonowy zwrócił się do prokuratora o nadesłanie akt postępowania przygotowawczego. Wynikało z nich, że postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2018 r. prokurator uchylił zastosowany w stosunku do podejrzanego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania i w jego miejsce zastosował w stosunku podejrzanego środki zapobiegawcze w postaci poręczenia majątkowego w kwocie 100.000 zł oraz dozoru Policji. W tym stanie rzeczy Prezes Sądu Rejonowego wydał zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia.

Oceń zaistniałą sytuację.

2. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 7 stycznia 2015 r. Dariusz K. został skazany za przestępstwo z 207 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. W dniu 27 sierpnia 2018 r. działający z upoważnienia Dariusza K. radca prawny złożył w Sądzie Okręgowym w K. wniosek o wznowienie postępowania i uniewinnienie skazanego. Jako podstawę wznowienia wskazał ujawnienie się nowych faktów wskazujących na to, że skazanie Dariusza K. zostało oparte na nieprawdziwych zeznaniach świadków. Zeznania złożone przez pokrzywdzoną oraz Jana B. i Marię S. w procesie rozwodowym, toczącym się po zakończeniu postępowania karnego, różnią się znacząco od zeznań złożonych przez te osoby w sprawie o znęcanie – np. zeznający w sprawie rozwodowej świadkowie nie mówią już o „biciu pokrzywdzonej”, ale o „przepychankach między małżonkami”, nie mówią o „wyrzucaniu pokrzywdzonej z mieszkania”, lecz o tym, że „pokrzywdzona nie chcąc słuchać żalów pijanego męża, dla świętego spokoju wychodziła z mieszkania i szła do rodziców”. Prowadzi to do jednoznacznego wniosku, że na potrzeby planowanego postępowania rozwodowego pokrzywdzona i w/w świadkowie złożyli w sprawie karnej fałszywe zeznania, aby doprowadzić do skazania oskarżonego za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k.

Czy wniosek jest zasadny? Jak potoczy się dalsze postępowanie wywołane wnioskiem?

3. Leszek K jest tymczasowo aresztowany w sprawie o czyn z art. 279 § 1 k.k., toczącej się przed Sądem Rejonowym w O. Prowadzającemu tę sprawę sędziemu przedstawiono do cenzury listy kierowane do oskarżonego przez Annę B. Po zapoznaniu się z ich treścią, sędzia zarządził zatrzymanie tych listów i postawienie ich w aktach sprawy, stwierdzając, że „zawierają one treści, które mogą mieć wpływ na tok postępowania”. O treści zarządzenia powiadomiono oskarżonego i jego obrońcę. W terminie 3 dni od doręczenia tego powiadomienia, do Sądu Rejonowego w O. wpłynęła skarga obrońcy oskarżonego na zarządzenie o zatrzymaniu korespondencji. Skarżący, domagając się uchylenia zarządzenia, zarzucił mu brak uzasadnienia pozwalającego na skontrolowanie jego zasadności oraz naruszenie prawa do obrony oskarżonego, poprzez odmówienie obrońcy zapoznania się z treścią listów, które został dołączony do akt sprawy i stanowią ich część. Przewodniczący wydziału wydał zarządzenie o przyjęciu skargi i przedstawieniu jej Sądowi Okręgowemu.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy decyzja przewodniczącego wydziału była prawidłowa?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 44

1. W sprawie Pawła M. oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. Sąd odwoławczy uchylił zaskarżony wyłącznie na korzyść oskarżonego (Paweł M. w osobistej apelacji domagał się uniewinnienia) wyrok Sądu Rejonowego w K. – stwierdzając, że zaskarżony wyrok został wydany pod nieobecność oskarżonego, który nie został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Po zwrocie akt sprawy sądowi pierwszej instancji, sędzia referent, przygotowując się do rozpoznania sprawy, stwierdził, że uszło uwagi orzekającym wcześniej w sprawie sądom obu instancji, że postępowanie w sprawie Pawła M. toczyło się mimo braku wniosku o ściganie. W tej sytuacji zarządził wezwać pokrzywdzonego, aby w terminie 7 dni, pod rygorem umorzenia postępowania, złożył wniosek o ściganie oskarżonego.

Oceń zaistniałą sytuację, czy reakcja sędziego na stwierdzony brak była prawidłowa?

2. Jarosław S. został skazany za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda. Jeszcze przed uprawomocnieniem się tego wyroku, oskarżony złożył wniosek o zaliczenie mu na poczet orzeczonej grzywny okresu 4 tygodni pobytu na obserwacji psychiatrycznej, która była stosowana w tej sprawie. Wniósł też o zaliczenie na poczet orzeczonej grzywny okresu zatrzymania (dnia 12. 07.1018 r., od godz. 4.00 do godz. 23.15), które miało miejsce w równoległe toczącej się sprawie o wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. Od zarzutu popełnienia tego wykroczenia został prawomocnie uniewinniony.

Czy wniosek oskarżonego jest zasadny? Zaproponuj rozstrzygnięcie.

3. Paweł K. podejrzewając swojego sąsiada Grzegorza S. o dokonanie w nocy z 9/10 lipca 2018 r. kradzieży owoców z jego ogródka działkowego, postanowił powiadomić o tym fakcie Policję. W tym celu, w dniu 10 lipca 2018 r. udał się na Komisariat Policji w C., gdzie został przesłuchany jako świadek. W złożonych zeznaniach wartość skradzionych owoców określił na kwotę 40 zł i zażądał surowego ukarania za to wykroczenie Grzegorza S.

Obawiając się jednak, że Policja zbagatelizowała jego zgłoszenie, Paweł K, postanowił samemu podjąć działania zmierzające do pociągnięcia Grzegorza S. do odpowiedzialności za dokonane wykroczenie. W tym celu w dniu 24 sierpnia 2018 r. przesłał do Sądu Rejonowego w S. pismo oznaczone jak akt oskarżenia, w którym oskarżył Grzegorz S. o dokonanie kradzieży ogrodowej. W dniu 27 sierpnia 2018 r. w Sądzie Rejonowym w S. wniosek o ukaranie Grzegorza S. za wykroczenie z art. 123 § 1 k.w. został złożony przez Komisariat Policji w C.

Oceń zaistniałą sytuację. Wskaż dalszy tok postępowania.

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 45

1. W sprawie Pawła O., ustanowiony przez niego obrońca złożył w Sądzie Okręgowym w K. wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnie wyrokiem Sądu Rejonowego w K., którym Paweł O. został skazany za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności. Jako podstawę wznowienia autor wniosku wskazał wydanie wyroku objętego wnioskiem pomimo tego, że karalność czynu przypisanego skazanemu uległa wcześniej przedawnieniu.

Jak postąpi Sąd Okręgowy, jeżeli okoliczność, na którą powołał się obrońca skazanego zaistniała, a jak w sytuacji, gdy nie miała miejsca?

2. Jan K. został oskarżony o przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. polegające na tym, że działając wspólnie i w porozumieniu inną ustaloną osobą wziął udział w pobiciu Artura K., który na skutek zadawanych przez obu sprawców uderzeń w głowę doznał rozstroju zdrowia na okres powyżej 7 dni. Po zamknięciu przewodu sądowego prokurator wniósł o uznanie oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu i wymierzenie kary roku pozbawienia wolności oraz orzeczenie na rzecz pokrzywdzonego nawiazki w kwocie 5000 zł. Obrońca oskarżonego wniósł o wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem. Stwierdził ponadto, że w realiach sprawy oskarżonego brak jest podstaw do orzekania nawiazki. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w O., którym wcześniej, w odrębnym procesie, skazano Jacka O. za przestępstwo będące przedmiotem toczącego się obecnie postępowania, rozstrzygnięto już o roszczeniu wynikającym z przestępstwa popełnionego na szkodę Artura K. Od Jacka O. orzeczono bowiem prawomocnie na rzecz pokrzywdzonego nawiazkę w kwocie 10 000 zł.

Czy stanowisko obrońcy oskarżonego jest trafne? Czy w sprawie Jana K. ma zastosowanie klauzula antykumlacyjna?

3. Dyrektor Aresztu Śledczego w K. zwrócił się do Sądu Rejonowego w K. z wnioskiem o rozstrzygnięcie wątpliwości co do wykonania jego wyroku z dnia 9 kwietnia 2018 r., w którym zaliczono Janowi O. na poczet orzeczonej kary okres zatrzymania od dnia 19 lipca 2014 r. godz. 13:50, do dnia 20 lipca 2014 r. godz. 10:55 na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, przy przyjęciu, że okres ten jest równy dwóm dniom pozbawienia wolności. Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2018 r. Sąd Rejonowy nie uwzględnił wniosku, stwierdzając, że treść wskazanego przez Dyrektora Aresztu rozstrzygnięcia nie nasuwa żadnych wątpliwości co do sposobu jego wykonania. Postanowienie to zaskarżył Dyrektor Aresztu Śledczego, podnosząc, że zgodnie z obowiązującymi przepisami okres zatrzymania skazanego powinien zostać zaliczony nie na poczet dwóch, ale jednego dnia orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Czy Dyrektor Aresztu Śledczego był uprawniony do wystąpienia z w/w wnioskiem i złożenia zażalenia? Oceń prawidłowość postanowienia Sądu. Jak w tej sytuacji postąpi sąd odwoławczy?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 46

1. Do Sądu Rejonowego w K. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Janowi B. Prokurator zarzucił mu popełnienie dwóch przestępstw:

- czynu z art. 209 § 1 k.k., którego miał się dopuścić w K.,
- czynu z art. 278 § 1 k.k., którego miał się dopuścić w W.

Uzasadniając właściwość Sądu Rejonowego w K., prokurator wskazał, że w okręgu tego Sądu najpierw wszczęto postępowanie przygotowawcze.

Jeszcze przed wydaniem zarządzenia o wyznaczeniu rozprawy, do Sądu Rejonowego w K. wpłynęło pismo zawierające wniosek oskarżonego o wydanie wyroku skazującego go za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. na posiedzeniu i wymierzenie mu kary roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. W uzasadnieniu Jan B. podniósł, iż oczywistym jest, że nie łożył na utrzymanie swoich dzieci i nie widzi potrzeby, aby „żona i synowie oglądali go na ławie oskarżonych”. W tej sytuacji prezes sądu skierował sprawę na posiedzenie w przedmiocie właściwości. Wydany na tym posiedzeniu postanowieniem Sąd Rejonowy w K. wyłączył sprawę oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 k.k. do odrębnego rozpoznania i stwierdzając swoją niewłaściwość miejscową, przekazał ją Sądowi Rejonowemu w W., jako właściwemu ze względu na miejsce popełnienia przestępstwa.

Czy Sąd postąpił prawidłowo?

2. Na rozprawę wyznaczoną w dniu 14 sierpnia 2018 r. w sprawie Waldemara S., oskarżonego o czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., nie stawił oskarżony i prokurator. Stawił się natomiast obrońca z urzędu oskarżonego oraz część wezwanych świadków. Wobec stwierdzenia, że oskarżony został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, a jego obecność nie jest obowiązkowa, przewodniczący otworzył przewód sądowy. Z uwagi na niestawiennictwo części wezwanych świadków, przewodniczący przerwał rozprawę do dnia 1 września 2018 r. W związku z tym, zarządził wezwać nieobecnych świadków oraz powiadomić o terminie rozprawy prokuratora – wokandą. Na rozprawę w dniu 1 września 2018 r. nie stawił się oskarżony. Po przesłuchaniu świadków zamknięto przewód sądowy i wydano wyrok.

Oceń zaistniałą sytuację? Czy decyzje przewodniczącego był prawidłowe?

3. Franciszek B., wracając z wakacji, w dniu 8 sierpnia 2018 r., został ukarany mandatem karnym w wysokości 700 zł za wykroczenie z art. 92a k.w. – polegające na przekroczeniu o 7 km/h dozwolonej prędkości w terenie zabudowanym – w miejscowości S., gmina R., woj. kujawsko – pomorskie. Po powrocie do Zabrza i konsultacji ze znajomym prawnikiem. Franciszek B. zdecydował się zakwestionować mandat. W tym celu, w dniu 16 sierpnia 2018 r. złożył w Sądzie Rejonowym w Zabrzu wniosek o uchylenie mandatu. Podniósł w nim, że jest przekonany, że nie popełnił wykroczenia, za które został ukarany, gdyż przez całą drogę starał się utrzymywać dozwoloną prędkość, a wykazane przez Policję jej przekroczenie mogło być wynikiem niedokładności pomiaru, mieszczącej się granicach tolerancji urządzenia pomiarowego. Niezależnie od tego nałożona na niego kara była nieadekwatna do rangi wykroczenia, za które został ukarany.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd? Czy wniosek jest zasadny?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 47

1. Po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 14 sierpnia 2018 r., na którą nie stawił się prawidłowo zawiadomiony o jej terminie oskarżony Rafał C., Sąd Rejonowy w K. wydał wyrok, którym uniewinnił Rafała C. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. W dniu 20 sierpnia 2018 r. wnioski o sporządzenie uzasadnienia wyroku złożyli – prokurator i oskarżyciel posiłkowy. W dniu 22 sierpnia 2018 r. do Sądu Rejonowego w C. wpłynęło natomiast pismo żony Rafała C. informujące, że Rafał C. zmarł w dniu 13 sierpnia 2018 r. Pismo przedstawiono sędziemu referentowi. Po potwierdzeniu zawartej w nim informacji, sędzia referent wydał zarządzenie o odstąpieniu od sporządzenia uzasadnienia wyroku i skierowaniu sprawy na posiedzenie w celu umorzenia postępowania. Na posiedzeniu, przeprowadzonym bez udziału stron – nie zawiadamianych o jego terminie, Sąd postanowił z uwagi na śmierć oskarżonego umorzyć postępowanie. Postanowienie zostało doręczone stronom. W ustawowym terminie zażalenie na nie złożył obrońca oskarżonego. Domagając się jego uchylenia, podniósł, że wobec uprzedniego wydania orzeczenia, które merytorycznie rozstrzygało kwestę odpowiedzialności oskarżonego, umorzenie postępowania z przyczyn formalnych było niedopuszczalne.

Oceń zasadność zażalenia obrońcy oskarżonego, a także prawidłowość czynności prezesa sądu i sądu.

2. Na rozprawę w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego nie stawił się skazany Janusz B. prawidłowo zawiadomiony o jego terminie. Stawił się natomiast jego obrońca z wyбору, który składając do akt sprawy wnioski skazanego o doprowadzenie na rozprawę, wniósł o jej odroczenie. Obrońca oświadczył, że Janusz B. został zatrzymany i osadzony w zakładzie karnym w celu odbycia kary, wobec czego nie mógł wcześniej złożyć wniosku o sprowadzenie na rozprawę, a chce w niej uczestniczyć osobiście. Sąd nie uwzględnił w/w wniosków, uznając, że wniosek o doprowadzenie jest spóźniony, a wobec tego, że skazany jest reprezentowany przez obrońcę, brak przesłanek do odroczenia rozprawy.

Czy postąpił słusznie? Czy, a jeżeli tak, to w jakim trybie skazany może kwestionować decyzję sądu?

3. Sąd Rejonowy w K., rozpoznając w postępowaniu przyspieszonym - na posiedzeniu wyznaczonym w dniu 16 sierpnia 2018 r., na godz. 8.00 - sprawę Mariusza Ż., obwinionego o wykroczenie z art. 145 k.w. (15 sierpnia 2018 r. w trakcie dożynek gminnych zaśmiecił miejsce dostępne dla publiczności, rozbijając o scenę butelkę z piwem) oraz wykroczenie z art. 141 k.w. (w tym samym miejscu i czasie, będąc w stanie nietrzeźwości, publicznie używał słów nieprzyzwoitych) uznał obwinionego za winnego zarzucanych mu wykroczeń i na podstawie art. 141 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierzył mu łącznie karę grzywny w wysokości 1000 zł. Wobec tego, że obwiniony został zatrzymany w dniu 15 sierpnia 2018 r. o godz. 21.18, na poczet orzeczonej kary zaliczył mu okres zatrzymania od dnia 15 sierpnia 2018 r. do dnia 16 sierpnia 2018 r. i przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny grzywnie w wysokości 200 zł, uznał ją za wykonaną do kwoty 400 zł. Z uwagi na stosowany tryb postępowania orzekł natychmiastową wykonalność wyroku i zarządził zatrzymanie dowodu osobistego obwinionego do czasu uiszczenia pozostałej części grzywny w terminie 3 dni pod rygorem wykonania zastępczej kary aresztu w wymiarze 30 dni, przyjmując, iż jeden dzień zastępczej kary aresztu za równoważny grzywnie w wysokości 20,00 zł. Po ogłoszeniu wyroku obwiniony podniesionym głosem oświadczył, że wydany wyrok jest skandaliczny i żąda skontrolowania go przez wyższą instancję.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd? Oceń poprawność wydanego wyroku?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 48

1. Do Sądu Rejonowego w K. wpłynął akt oskarżenia sporządzony przez Leśniczego z Nadleśnictwa K., którym zarzucono Jarosławowi W. popełnienie przestępstwa z art. 290 § 1 k.k., polegającego na tym, że w dniu 21 marca 2018 r. dokonał wyrębu w celu przywłaszczenia drzewa gatunku dąb o wartości 1603,45 zł, według cennika detalicznego ustalonego dla Lasów Państwowych, na szkodę Nadleśnictwa K. Do aktu oskarżenia Leśniczy dołączył wniosek o wydanie na posiedzeniu wyroku i wymierzenie oskarżonemu uzgodnionej z nim kary 100 stawek dziennych grzywny w wysokości po 20 zł każda oraz obciążenie go kosztami postępowania. Zgodnie z wnioskiem – prezes sądu skierował sprawę na posiedzenie, zawiadamiając o jego terminie Nadleśnictwo w K. oraz oskarżonego.

Oceń słuszność decyzji prezesa. Przedstaw dalszy tok postępowania.

2. Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 8 maja 2018 r., utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K., którym Walerian S. został skazany za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. na karę 8 lat pozbawienia wolności. W dniu 11 maja 2018 r. obrońca z urzędu oskarżonego złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Po sporządzeniu uzasadnienia, sędzia wydał zarządzenie o doręczeniu go obrońcy oskarżonego. Ze zwrotnego poświadczenia obioru wynikało, że przesyłka z uzasadnieniem wyroku została doręczona pracownikowi kancelarii obrońcy oskarżonego w dniu 7 czerwca 2018 r. (czwartek). W dniu 13 lipca 2018 r. do Sądu Okręgowego w K. wpłynęła kasacja sporządzona przez obrońcę oskarżonego. Ze stempla pocztowego wynikało, że kasacja została nadana w urzędzie pocztowym w dniu 9 lipca 2018 r. (poniedziałek). W tym stanie rzeczy przewodniczący wydziału odmówił przyjęcia kasacji jako złożonej po terminie. Zażalenie na to zarządzenie złożył obrońca oskarżonego, podnosząc, że kasacja nie jest spóźnioną, skoro ostatni dzień terminu wypadał na dzień wolny od pracy - sobotę.

Czy zarządzenie przewodniczącego było słuszne? Jak potoczy się dalsze postępowanie?

3. Przed Sądem Rejonowym w R. toczy się postępowanie w sprawie Jakuba S., którego prokurator oskarżył o popełnienie przestępstwa skarbowego z art. 76 § 1 k.k.s., polegającego na tym, że w dniu 1 czerwca 2015 r., wprowadził w błąd Naczelnika Urzędu Skarbowego w R. co do rzetelności złożonej deklaracji VAT - 7 i w ten sposób naraził na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w kwocie 108.000,00 zł, na którą składał się podatek VAT naliczony z fikcyjnej transakcji zakupu. Na rozprawie, obrońca oskarżonego - ustanowiony przez niego dopiero na etapie postępowania sądowego - wskazał, że w sprawie oskarżonego nie została wydana jeszcze decyzja organu podatkowego, ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego w zakresie podatku od towarów i usług, będącego podstawą wyliczenia kwoty nienależnie zwróconego podatku, co ma istotne znaczenie dla oceny realizacji przez oskarżonego zarzucanego mu czynu. Z tego powodu wniósł o zawieszenie postępowania sądowego do dnia wydania przez organ podatkowy prawomocnej decyzji w zakresie dotyczącym określenia zobowiązania podatkowego Jakuba S.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd? Czy wniosek jest zasadny?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 49

1. Rafael G. został oskarżony o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. polegające na tym, że w dniu 21 maja 2017 r. pomógł Dawidowi J. w ukryciu uzyskanego za pomocą czynu zabronionego samochodu marki BMW, który dnia 20 maja 2017 r. został skradziony przez Dawida J. z autokomisu „Carman”. Przed otwarciem przewodu sądowego oskarżony wniósł o umorzenie postępowania z powodu braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa. W uzasadnieniu oskarżony podniósł, że prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w K. Dawid J. został uniewinniony od zarzutu kradzieży samochodu będącego przedmiotem wszczętego przeciwko niemu postępowania. Uczestniczący w rozprawie prokurator wniósł o nieuwzględnienie wniosku oskarżonego, gdyż obowiązująca w procesie karany zasada swobody jurysdykcyjnej sądu nie wyklucza w zaistniałej sytuacji skazania oskarżonego za zarzucane mu przestępstwo.

Oceń zasadność wniosku oskarżonego. Jak w tej sytuacji postąpi sąd?

2. Pokrzywdzony Rafał B. wniósł do Sądu Rejonowego w K. subsydiarny akt oskarżenia, którym zarzucił Jarosławowi S. popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Po przeprowadzeniu części dowodów pełnomocnik oskarżyciela subsydiarnego oświadczył, że cofa akt oskarżenia. Oskarżony, oświadczył, że choć czuje się niewinny, to z uwagi na to, że „nie chce mu się już dłużej walczyć” wyraża zgodę na cofnięcie aktu oskarżenia. Wobec tego, że w rozprawie nie uczestniczył prokurator, a w ocenie sędziego przewodniczącego wymowa przeprowadzonych już dowodów przekonywała o zasadności oskarżenia, sąd postanowił odroczyć rozprawę celem poinformowania prokuratora o cofnięciu subsydiarnego aktu oskarżenia i uzyskania jego stanowiska co do ewentualnego wstąpienia do sprawy.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy sąd postąpił słusznie?

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w S., utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w K., Radosław M. został ukarany za wykroczenie z art. 127 § 1 k.w. karą grzywny. Po upływie 6 miesięcy od wydania wyroku przez sąd odwoławczy Radosław M. dowiedział się, że wykroczenie, za które został ukarany, ścigane jest na żądanie pokrzywdzonego. W związku z tym postanowił skorzystać z porady radcy prawnego. Ten poinformował go, że w jego ocenie sprawa Radosława M. „nie kwalifikuje się do postępowania kasacyjnego i poradził ukaranemu, aby spróbował złożyć do Sądu Okręgowego w K. wniosek o wznowienie postępowania. Radosław M. sporządził taki wniosek i przesłał go do Sądu Okręgowego w K.

Czy udzielona porada był trafna? Jak w tej sytuacji postąpi sąd?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 50

1. Paweł O. został oskarżony o przestępstwo z art. 185 § 1 k.k. popełnione na szkodę Arkadiusza C. Na pierwszej rozprawę, na której doszło o otwarcia przewodu sądowego i przesłuchania 3 świadków nie stawiał prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy pokrzywdzony. Celem przesłuchania go jako świadka sąd odroczył rozprawę. Arkadiusz C. stawiał się na wezwanie sądu i przed przystąpieniem do składania zeznań oświadczył, że będzie działał w charakterze oskarżyciela posiłkowego. Przewodniczący poinformował pokrzywdzonego, że jego oświadczenie jest spóźnione, gdyż termin do złożenia takiego oświadczenia minął w momencie otwarcia przewodu sądowego. Arkadiusz C., odnosząc się do tej informacji, stwierdził, że nie zna się na prawie, a nikt mu wcześniej nie mówił o tym, że może zostać oskarżycielem. O istnieniu takiej możliwości dowiedział się dopiero z rozmów, które prowadził na korytarzu sądowym, czekając na wywołanie sprawy. Przeglądając akta sprawy, przewodniczący stwierdził, iż rzeczywiście – brak w nich jakiegokolwiek potwierdzenia pouczenia Arkadiusza C. o uprawnieniach przysługujących pokrzywdzonemu.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy w tym stanie rzeczy pokrzywdzony będzie mógł działać w charakterze oskarżyciela posiłkowego?

2. Do Sądu Rejonowego w K. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Lesławowi S., któremu zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. Zapoznając się z aktami sprawy sędzia referent stwierdził, że składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym, oskarżony podał, że jest uzależniony od alkoholu i z tego powodu od 10 lat leczy się odwykowo, w tym 2 razy przebywał leczeniu zamkniętym, cierpi też na depresję. W ocenie sędziego okoliczność ta nasuwała poważne wątpliwości co do poczytalności Lesława S. Oskarżony nie został jednak w dochodzeniu poddany badaniom przez lekarzy psychiatrów, nie posiadał również obrońcy. W tej sytuacji, sędzia skierował sprawę na posiedzenie, na którym sąd postawił zwrócić sprawę prokuratorowi celem uzupełnienia istotnych braków postępowania, poprzez dopuszczenie dowodu z opinii biegłych lekarzy psychiatrów i w zależności od jej treści podjęcie dalszych stosownych czynności. W ustawowym terminie zażalenia na to postanowienie złożyli: prokurator (podnosząc, że postępowanie przygotowawcze nie jest dotknięte brakami, których nie można byłoby uzupełnić w postępowaniu sądowym) oraz oskarżony (podnosząc, że nie wyraża zgody na badanie psychiatryczne – ma wprawdzie problem alkoholowy, ale nie jest chory psychicznie).

Jak potoczy się dalsze postępowanie? Oceń zasadność postanowienia Sądu.

3. Do Sądu Rejonowego w G. wpłynął w dniu 10 lipca 2018 r. wniosek Straży Gminnej w G. o ukaranie Pawła S. za wykroczenie z art. 96 § 3 k.w., polegające na tym, że będąc właścicielem firmy przewozowej, wbrew obowiązkowi nie udzielił Straży Gminnej odpowiedzi na pytanie, kto w dniu 2 lutego 2018 r., o godz. 18:23:17 kierował samochodem dostawczym o nr rej. „SPEED K1”, którym popełniono wykroczenie w ruchu drogowym. W tym samym dniu do Sądu Rejonowego w G. wpłynęło pismo Pawła S. informujące o udzieleniu pełnomocnictwa do obrony adwokatowi Tadeuszowi R. i radcy prawnemu Jackowi G. oraz wniosek wymienionego radcy prawnego, który jako obrońca obwinionego wnosił o umorzenie postępowania z powodu braku skargi uprawnionego oskarżyciela.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd? Czy wniosek jest zasadny?